

CORSO Legionów 2 Ceny miejsc: 1 seans od 50 gr następne od 54 gr.

Dzisiaj premiera! PIENIĄDZ

Po raz pierwszy w Łodzi. Wspaniały film z życia wielkiej wojny. W roli głównej: Edward Arnold i Binnie Barnes

Druga bez powrotu

Dwie godziny emocji, sensacji, napięcia!

Najdowodniejszy poemat miłosny! Kay Francis - William Powell przepiękna treść! Cudo na gra! Wspaniała wystawa!

ZDARZENIA I WYPADKI

(-) W Hollywod zmarł nagle przeżywszy lat 47 znany polski reżyser Ryszard Bolesławski.

(-) Jan Kiepura przebywa obecnie w Sztokholmie i niedługo wróci do kraju. W Krynicy dn. 22 bm. da koncert na czeskie ks. Julianny i jej męża.

(-) W dniach 25 i 26 stycznia odbędzie się w Warszawie zjazd inspektorów i podinspektorów szkolnych z terenu okręgu kuratorium warszawskiego, obejmującego, jak wiadomo, także i Łódź.

(-) W Paryżu oczekują rewelacji politycznych na temat porozumienia francusko-niemieckiego w związku z zapowiedzianą mową Bluma w dniu 24 stycznia i kancelarza Hitlera w dniu 30 stycznia.

(-) Okręt powstanczy „La Canarias” zombardował wczoraj Barcelone.

(-) W Moskwie rozeszły się wieści o aresztowaniu Bucharina.

(-) Międzynarodowa konferencja wódkowa odbędzie się 2 kwietnia br. w Waszyngtonie.

(-) Premier Goering ma w polowie lutego przybyć na reprezentacyjne polowanie do Białowiesza.

(-) W Tatrach zaginął podczas wycieczki 20-letni Wojciech Bojakowski z Zamościa. Wszelkie poszukiwania nie dały żadnego rezultatu.

(-) W Gdyni na statku niemieckim „Min na Cords” został pochwycony przez linie windy pierwszy oficer statku Otto Mickel. Poniósł on śmierć z powodu wyrwania nogi.

(-) W Warszawie odbył się zjazd polskich rodzin, które pretendały do miliardowego spadku po angielskim lordzie Butterze, zaginionym przed stu laty. W zebraniu wzięły udział rodziny Butlerów, Tyszkiewiczów, Konopków, Niedziałkowskich, Jęłowickich, Krasieńskich itd. Wybrano komitet, który ma się zająć ustaleniem listy spadkobierców i wydelegowaniem adwokatów do Agencji celem rozpoczęcia postępowania spadkowego.

(-) Jeden z poważnych koncernów duńskich złożył ofertę na budowę dróg w Polsce do wysokości 20 milionów złotych. Suma ta byłaby spłacona przez skarb państwa w długoletnich ratach.

(-) Onegdaj bawił w Łodzi p. N. Barlicki, wybrany przez socjalistyczną większość prezydentem m. Łodzi.

(-) Dział odbędzie się zapowiedziane posiedzenie Łódzkiej Rady Miejskiej. Poza wyborem członków komisji rodzicielskiej i expose prezidenta Godelewskiego, kolegium Magistratu uchwaliło ogłosić dwa wnioski: o zaciągnięciu pożyczki 1.900.000 zł na pokrycie deficytu powstałego na robotach inwestycyjnych oraz tzw. virement, tj. przesunięcie niewykorzystanych sum z jednego działu na inne, które wykazywały niedobór.

PPS postawi wniosek o skasowanie remuneracji dla wyższych urzędników (200.000 zł) wprowadzonej za urzędowania prezidenta Ziemięckiego. Str. Narodowe zgłosi dwa wnioski: o rozszerzeniu pomocy dla bezrobotnych i trzech wniosków: o usunięciu żydów urzędników z Magistratu.

(-) Laureatem nagrody naukowej m. Lwowa został prof. dr Rudolf Weigel, wyznawca szczepionki przeciw tyfusowi plamistemu.

(-) „Sonia Viscoza” z Mediolanu ma dostarczyć maszyn do produkcji lanitalu w Łodzi.

Kanapa - Łódźko, Fotel - Łódźko oraz Fotele Klubowe, Tapczany, Otmiany, Leżanki, Krzesła. Materiały higieniczne, pościela, ścieńki, nóżki i na dogodnych warunkach Zakład Tapicerski

Jana Wiatrowskiego w Łodzi, Wólczańska 78 (przy Zamenhofa).

ZAGINAŁ pies owczarek z numerkiem 3430. Odprowadzić ul. Wójtowska 20.

Ujęcie kolporterów w pism komunistycznych podczas wyplaty w hucie.

PIOTRKÓW 19.1. Wśród kilkuset robotników huty „Hortensja” w Piotrkowie znajdują się również nielegalni zwolennicy „raju” sowieckiego.

Podczas wyplaty w hucie „Hortensja” dwaj spośród robotników tej fabryki kolportowali czasopisma komunistyczne wśród robotników. Dzięki czujności naszych władz bezpieczeństwa obu agitatorów ko-

munistycznych unieszkodliwiono i to najprawdopodobniej na dłuższy czas.

Zwolennikami czerwonego raju okazali się dwaj niewyrobieni życiowo robotnicy: 26-letni Stanisław Baryła, zam. przy Placu Czarnieckiego 8, i 21-letni Tadeusz Larota, zam. przy ul. Poleśnej 16.

Osadzono ich w areszcie do dyspozycji władz sądowych.

Bezpłatne bilety tramwajowe dla sezonowców. Konferencja z przedstawicielami komisji międzyzakładowej

ŁÓDŹ dnia 19 stycznia. Wczoraj w Zarządzie Miejskim odbyła się konferencja z przedstawicielami Komisji Międzyzakładowej robotników sezonowych w sprawie zmiany niektórych warunków umowy zbiorowej na zbliżający się okres robót sezonowych.

W pierwszym rzędzie projekty w kierunku poczynienia zmian dotyczą bezpłatnych biletów tramwajowych.

Zarząd Miejski bowiem proponuje wprowadzenie legitymacji z fotografiami, które by upoważniały do korzystania z biletów bezpłatnych oraz ustalenia jacy robotnicy z tych bezpłatnych biletów mogą korzy-

stać. W tym ostatnim wypadku projektowane jest ustalenie minimum odległości od miejsca zamieszkania do miejsca pracy robotnika sezonowego, przy czym bilet bezpłatny przysługiwałby tym robotnikom dla których odległość ta wynosiłaby najmniej 3 km. w tym 2 kilometry jazdy tramwajem. W razie zaś gdyby odległość ta była mniejsza, bilet bezpłatny nie przysługiwałby robotnikom.

Zaproponowane przez Zarząd Miejski zmiany zostaną omówione na najbliższym posiedzeniu Komisji Międzyzakładowej sezonowców.

ZATARGI W FABRYKACH. Czy dojdzie do zawarcia nowej umowy zbiorowej w przemyśle pończoszniczym?

Łódź, 19 stycznia. — Przed kilkunastu dniami została zawarta umowa zbiorowa w szpitalu w Kochanówce.

Obecnie Związek Zawodowy Pracowników Instytucji Użyteczności Publicznej zwrócił się do inspektora pracy 15 obwodu, donosząc, iż nowozawarta umowa nie jest honorowana, gdyż dyrekcja szpitala zwolniła dwie pracownice z kuchni oraz obliczyła zarobki niezgodnie z umową zbiorową. Wobec powyższego Inspektorat Pracy wyznaczyl konferencję na czwartek bieżącego tygodnia.

W tym ostatnim wypadku projektowane jest ustalenie minimum odległości od miejsca zamieszkania do miejsca pracy robotnika sezonowego, przy czym bilet bezpłatny przysługiwałby tym robotnikom dla których odległość ta wynosiłaby najmniej 3 km. w tym 2 kilometry jazdy tramwajem.

Zaproponowane przez Zarząd Miejski zmiany zostaną omówione na najbliższym posiedzeniu Komisji Międzyzakładowej sezonowców.

ZYCIIE PABIANIC. Gdzie się podziały kosze z koksem? ZARZĄD MIEJSKI O NICH ZAPOMNIAŁ.

Rokrocznie w porze zimowej na ulicach miast w najruchliwszych i punktualnie ustawione były podczas mrozów kosze z palącym się koksem, przy których ogrzać się mogli ludzie, których zajęcia zmuszały do przebywania na mrozie i wietrze. Z dobroczynnego ciepła, rozchodzącego się z kosza, korzystał i t. p. w roku bieżącym jako zapomniany o u-

stawieniu koszy z koksem, lub też zryzygowano z wywładzenia tego rodzaju dobrodziejstwa ze względów oszczędnościowych.

Apelujemy do Zarządu Miejskiego m. Pabianic, aby i w roku bieżącym ze względu na ponajmniej urozy wydal polecenie ustawienia koszy z iszącym się koksem.

Apelujemy do Zarządu Miejskiego m. Pabianic, aby i w roku bieżącym ze względu na ponajmniej urozy wydal polecenie ustawienia koszy z iszącym się koksem.

AWANTURNICZY KLIENT. Do sklepu rzemieślniczego Frane Heleny w Pabianicach przy ul. Kościuszki 19 przybył w charakterze klienta Kwiatkowski Aleksander (Zachodnia 6) i z nieustalonego na razie powodu rozbił stojące na bufecie szkło wartości ponad 30 zł. Poszkodowana właścicielka sklepu sprowadziła policjanta, który spisał odpowiedni protokół zajścia.

AWANTURNICZY KLIENT. Do sklepu rzemieślniczego Frane Heleny w Pabianicach przy ul. Kościuszki 19 przybył w charakterze klienta Kwiatkowski Aleksander (Zachodnia 6) i z nieustalonego na razie powodu rozbił stojące na bufecie szkło wartości ponad 30 zł. Poszkodowana właścicielka sklepu sprowadziła policjanta, który spisał odpowiedni protokół zajścia.

NIEPOWOLANY DENTYSTA. Brajtkopf Hugon Paul, zamieszkały w Pabianicach przy ul. Krótkiej 3, uprawiał przez czas dłuższy zawód dentysty, mimo że nie posiadał na to od-

NIEPOWOLANY DENTYSTA. Brajtkopf Hugon Paul, zamieszkały w Pabianicach przy ul. Krótkiej 3, uprawiał przez czas dłuższy zawód dentysty, mimo że nie posiadał na to od-

Dozorca przygnieciony w bramie. Kronika pogotowia ratunkowego i kradzieży

ŁÓDŹ dnia 19 stycznia. 28-letni Wiktor Krajewski, zamieszkały przy ul. Franciszkańskiej 28, upuścił sobie na nogę ciężką belkę i doznał złamania kostki. Lekarz pogotowia nałożył opatrunek unieruchamiający i pozostawił poszkodowanego w domu.

W domu nr. 116 przy ul. Wólczańskiej na obmarzniętych schodach upadła 16-letnia służąca Teodora Albinia i złamała sobie nogę.

Po otrzymaniu od lekarza pogotowia opatrunku, Albinia została na kura cji u swego pracodawcy.

Na Placu Wolności wpadła pod samochód Hela Chendeles, lat 27, zamieszkała w Sieradzu, doznając ogólnego potłuczenia i kilku powierzchownych ran. Karetką pogotowia przewieziono ofiarę wypadku w stanie niegroźnym do szpitala zapasowego.

Maria Dolecka, lat 24, bezrobotna, zamieszkała przy ul. Piotrkowskiej 178, doznała w mieszkaniu własnym zamachu samobójczego, trując się esencją octową.

W stanie bardzo ciężkim desperatka przewieziona została karetką pogotowia do szpitala na Radogoszczu.

Przy kasie Filharmonii (ul. Narutowicza 16a) w czasie dużego ruchu publiczności, spieszącej na koncert popołudniowy, grasował złodziej-kieszonkowiec Mendel Urbas, zamieszkały przy ul. Południowej 23. W chwili, gdy sięgał do kieszeni Issera Brauna (ul. Południowa 15), został schwytany na gorącym uczynku i oddany w ręce policji.

Wóz, wjeżdżający w bramę domu nr. 34 przy ul. Limanowskiego, przygniół do muru dozorcę Józefa Kamińskiego, który uległ złamaniu obu obojczyków oraz licznym odarcimom naskórka.

Kamińskiego umieszczono w szpitalu Ubezpieczalni.

W podwórzu domu nr. 44 przy ul. Parkowej pokąsana została dotkliwie przez psa 40-letnia Maria Kurzawska (Przejazd 25). Lekarz pogotowia opatrzył poszkodowaną i przewiózł ją do domu.

Mróz aż irzeszczy! Stan pogody w Łodzi.

Łódź, 19. 1. — Dzisiaj o godz. 9-ej rano temperatura wynosiła 15 stopni poniżej zera. W ciągu nocy ubiegłej najniższa temperatura w śródmieściu wynosiła minus 18 stopni.

Cisnienie barometryczne 753 milimetry. Pogoda utrzyma się bez zmian — sucha i mroźna. Wiatry z kierunków wschodnich.

Nowe lodowisko w Łodzi

Pocztowe P.W. w Łodzi, które znane jest ze wspaniałych zwycięstw swoich szermiery jak i z innych wyścigów sportowych — otworzyło piękne lodowisko, położone w samym centrum miasta, bo przy Al. Kościuski 5/7.

Dogodny punkt, wspaniałe lodowisko, muzyka, bufet, szatnia, a wieczorem światło reflektorów — oto idealne warunki do uprawiania pięknego sportu łyżwiarskiego.

ZACIEPIALI PRZECHODNIÓW. Dwa przyjaciele: Kubicki Tomasz (ul. Św. Jana 19) oraz Gallus Józef (Legionów 50) podjęli sobie solidnie w jednej z restauracji na Starym Ryńku, po czym wyszli na ulicę Warszawską i dla zabawy zaczęli zacierać przechodniów, szczególnie rodzaju żeńskiego o sympatycznym wyglądzie. Posterunkowy pijanych przyjaciół odprowadził do Komisariatu P. P., gdzie spisano im protokół.

ZGON DAWNEGO PROBOSZCZA KOŚCIOŁA N. M. P.

W tych dniach zmarł w klasztorze w miejscowości Góra koło Gostynina w wieku lat 67 ep. Wojciech Hellich, dawny proboszcz parafii N.M.P. na Nowym Mieście, który znany był ze swej społecznej działalności.

CO NAS PO PRACY ROZWESELI? „Nowości”, ul. Kościuski. — „Bohater” z udziałem Wallacea Beery. „Oświatowo”, ul. Gdańska. — „Mały marynierz”, film polskiej produkcji.

Dr med. Edward REICHER. Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i seksualnych. Leczenie promieniami Roentgena. Południowa 28, tel. 201-93. Przyjmuje od 8-11 rano i od 5-8 wiecz. w niedziele i święta od 9-12 w pol.

Dr med. M. GLAZER. Choroby skórne i weneryczne. ZACHODNIA 64. Tel 185-49. powrócił. Przyjmuje od 12-1 i od 7-8 1/2 wiecz. w niedziele i święta od 10-12 w pol.

Dr med. TREPMAN. specjalista chorób wenerycznych, skórnych, moczościowych. ZAWADZKA 6, telefon 234-12. Przyjmuje od 8-11 r. — 4 i od 6-8 w w. niedziele i święta od 8-1 w południe.

Dr med. E. WOŁKOWYSKI. Spec. chor. wenerycznych, seksualnych i moczościowych. Cegielniana 11, tel. 238-02. Przyjmuje od godz. 8-12, od 4-9 w niedziele i święta od godz. 9-1.

Dr med. Łucja Makower. choroby skórne i weneryczne (kobiety i dzieci). przeprowadziła się na ul. Kilińskiego 61, tel. 152-55. przyjmuje od 9-11 rano i od 6-8 wiecz.

Dr med. J. NADEL. AKUSZER-GINEKOLOG. ul. Andrzeja 4, telef. 228-92. przyjmuje od 10-12 i od 4-8 wiecz. w „Lecznicy” Brzezińska 11 od 12-1-ej.

Dr med. M. TAUBENHAUS. AKUSZER-GINEKOLOG. przyjmuje od 8-9 r. i 4-8 w. Zgierska 11 Tel. 246-60.

Dr med. NITECKI. choroby skórne weneryczne i moczościowe. NAWROT 32, front, I piętro — Tel. 213-18. przyjmuje od 8-9.30 r. i od 5.30-9 w w. niedziele i święta od 9 do 12 w pol.

Dr med. H. LUBICZ. Spec. chor. skórnych wenerycznych i seksualnych (przewodzący się na ul. Piłsudskiego 69 (Narutowicza 14) tel. 141-32. Przyjmuje od godz. 8-10, 12-2 i 5-8 w. W. niedziele i święta od 9 do 11 rano.

Skutki nieostrożności. Śmiertelny sen służącego

TOMASZÓW-MAZ, 19. 1. — W kolonii Zawada pod Tomaszowem, w majętności p. Kompy, zdarzył się śmiertelny wypadek zaczerpania ulatniającym się z pieca czadem węglowym. W izbie przeznaczony dla służby, zajmowanej przez trzech służących, napalono w piecu oficjalnie węgla, po czym nie czekając aż węgiel dobrze się przepali, zamknięto drzwi. W izbie ułożyło się do snu trzech służących. Dwa z nich obudziło się rano z silnym bólem głowy, trzeci natomiast Śmigiel Konstynty zmarł w nocy zatruty czadem.

Drugi turnus wyszkolenia w obronie przeciwwznowlotniczej

ŁÓDŹ, 19. 1. — Wczoraj rozpoczął się drugi turnus wyszkolenia biernego w obronie przeciwwznowlotniczej przeprowadzanej przez Miejski Obwód LOPP.

Analogicznie do poprzedniego kursu wykłady rozpoczęły w Ośrodku pierwszym t. j. w lokalu szkoły przy ul. Sztetlinga 24.

Mieszkańcy naszego miasta wykazują w dalszym ciągu duże zrozumienie dla rozpoczętej akcji i frekwencja jest niemal stu-procentowa.

Dzisiaj rozpoczęcie wykładów w drugim Ośrodku przy ul. 11 Lipca 27.

S. KANTOR. Spec. chorób skórnych i wenerycznych. Potrkowska 90. tel. 129-45. przyjmuje od 8-2 i od 6-9 wiecz. w niedziele i święta od 8-2 po poł.

Jana Wiatrowskiego w Łodzi, Wólczańska 78 (przy Zamenhofa).

ZAGINAŁ pies owczarek z numerkiem 3430. Odprowadzić ul. Wójtowska 20.

ZYCIIE ZGIERZA. Po wprowadzeniu uboju rytualnego APARATY ELEKTRYCZNE W RZEŹNI.

Ustawę o uboju rytualnym w Zgierzu wprowadzono od dn. 12 bm. Miejscowi rzeźnicy żydowscy początkowo stosowali bierny opór, nikt nie kwapił się i nie czynił starań by uzyskać koncesję na sprzedaż mięsa z rytualnego uboju. Ostatnio widząc jednak sta nowczość wprowadzenia ustawy w życie, 6 rzeźników prosilo o zezwolenie na sprzedaż mięsa z uboju rytualnego, które uzyskali.

Jeżeli chcemy, by walka z ubojem rytualnym przeprowadzić do końca, w sposób skuteczny, musimy powstrzymać się od kupowania mięsa z uboju rytualnego, przez co ceny tego mięsa dla ludności żydowskiej muszą znacznie żydowskiej podwyższyć, by powetować straty wynikłe z niekonsumowania ządgw bydłych.

Nadmienić należy, że mięsa z uboju rytualnego nie wolno sprzedawać w innych sklepach, jak tylko zaopatrzonych w koncesję. Mięso z uboju rytualnego zaopatrzone jest w odrębne duże, czworokątne stemple z napisem „Mięso z uboju rytualnego”.

Zarząd rzeźni, wprowadzając w życie, miast pałek dotychczasowych, aparaty mechaniczne do odcinania zwierząt. W niedalekiej przyszłości rzeźnia posiadać będzie aparat elektryczny. Tymczasem stosowany jest aparat „Radical” z fabryki broni S. Nakutskiego w Gnieźnie, skonstruowany na modłę rewolweru z tą tylko różnicą, że miast kuli, ładuje się w niego zwierzęta boleć stalowy, który automatycznie po wykonaniu swej funkcji wraca z powrotem w swoje łozysko. W ten sposób bez bólu następuje momentalne ogłuszenie zwierzęcia. Aparat ten stosuje się do wszystkich bez różnicy zwierząt. Przy uboju rytualnym wprowadzono jedynie jedno złagodzenie, mianowicie kładzenie bydła przy pomocy potrójnej petli, miast poprzedniego brutalnego rzucania bydła na ziemię.

PIĘKNY DAR P. C. K. NA NAJBIEDNIEJSZYCH.

Miejscowy oddział Polskiego Czerwonego Krzyża przekazał ze swej składnicy Miejskiemu Komitetowi Niesienia Żimowej Pomocy Bezrobotnym i Najbiedniejszym w Zgierz 30 sztuk rękawików, 72 chusteczki do nosa, 24 sztuki kalesonów, 27 sztuk koszul męskich i 10 przesterdane. Ponadto cała drużyna ratownicza PCK żeńska i męska zdedykowała swą pracę przy przeprowadzeniu zbiorów ulicznych odzieży.

Oto klasyczny przykład ofiarności, za którą Komitet składa serdeczne podziękowanie w imieniu wszystkich najbiedniejszych.

Dr med. S. GAWIŃSKI powrócił. Położnictwo i choroby kobiece. Bałucki Rynek 3. telef. 148 80. przyjmuje od 4-7 wiecz.

Doktor J. SOŁOWIEJCZYK. choroby weneryczne i skórne. ul. Piotrkowska 99. — Tel. 144-92. od 2-3, 5-9 w. w. niedziele od 9-12 rano.

Przychodnia Wenerologiczna. leczenie chor. wenerycznych i skórnych. ZAWADZKA 1, telef. 122-73. czynna od 8 r. do 9 wiecz. Porada 3 zł. Dla pań oddzielna poczekalnia.

Prywatna GINEKOLOGICZNA (choroby kobiece) Zgierska 24. Dr. Praport i Dr. Feldman. od 10-1 i od 3-6.

Dr HELLER. Spec. chorób wenerycznych, moczościowych i skórnych. TRAGUTTA 8. Tel. 179-89. przyjmuje od 8-11 i od 4-8 wiecz. w. niedz. i święta 10-12 p.p.

Popierajcie Czerwony Krzyż!

OTOMANE garderobę, tapczan, leżankę, krzesła, stół, biurko, stoliki, radio, meble i na dogodnych warunkach. Kilińskiego 160, Przedzicki.

FOTOGRAFIE przepisowe dla Ubezpieczalni Społecznej wykonywa najtaniej Zakł. Fotogr. „Sztuka”, Zamenhofa 1.

Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

Doktor WIKTOR LUKOMSKI powrócił. Specjalista chorób nosa, nosa, gardła i krtani. Łódź, Zawadzka 3, fr. I p. przyjmuje od godz. 8 do 6-ej. Telefon 193-42.

Doktor L. BERMAN powrócił. Specjalista chorób wenerycznych, skórnych i seksualnych. Cegielniana 15. telefon 148-07. od 8-11 rano i od 4-8 wiecz. niedz. i święta od 1-3.

Dr HENRYKOWSKI. Specjalista chorób wenerycznych, skórnych i seksualnych. przeprowadził się na ul. TRAGUTTA 9, front i piętro, tel. 262-98. od 1-11 rano od 4-9 wiecz. w. niedziele i święta od 3-12.30, po poł.

Prywatna WENEROLOGICZNA. Przychodnia. leczenie chorób wenerycznych i skórnych. Piotrkowska 161. Od 8 r. do 9 w. w. niedz. i św. od 9 do 1 po poł. Panie przyjmują kobiety. lekarz PORADA 3 ZŁ.

Str. 4. ECHO. Życie W. Istnieje mochodow... W związku z początkiem... KLAUDIUSZ SZCZ... Ach! jak się mas... podzianka! to poczwicie... przyjsie cią... lipochondry... telu naprzec... — Ależ — Chce... — piej. Nie p... am. Mogę r... zym koniak... ności. Sko... — nin? — Istotn... — Wies... — isiejszego... jak beztr... ówając szc... otność cią... chać trochę... diowy. — Czy... dziesiątej ma... stwowej? — Tak? — let? — Czy n... Jakim jestem... cież wczoraj... — Wczor... cze w wilię... dziwne! — A wie... go w sklepi... anku. — Ja róv

ECNA ZE STOLICY.

Życie Warszawy w kilku wierszach

Istnieje w Warszawie cmentarzysko samochodowe, dokąd właściciele taksówek odprowadzają swoje graty już nadmiernie zużyte. Jak się okazuje, podaż starych wozów jest obecnie b. silna. Kwalifikują się one przeważnie na szmelc i sprzedawane są w cenie od 100-400 zł za sztukę. Cmentarzysko samochodowe w Warszawie jest obecnie kilkanaście. Znajduje się na nich przeszło 1000 wozów.

Ukończono już trwające od dłuższego czasu rozmowy w sprawie wzniesienia w stolicy nowego olbrzymiego gmachu, który będzie najwyższym budynkiem w Warszawie. Gmach ten stanie na terenach dawnej Wystawy Przemysłu Metalurgicznego, gdzie przechodziła koleją grójcka. Tereny te są jak wiadomo przeznaczane na roz budowę stolicy i plan regulacji miasta przewiduje wytyczenie w tym miejscu nowej alei, która nazwana będzie Aleją Stefana Batorego. W Al. Stefana Batorego stanie 20-piętrowy drapacz chmur, nowa siedziba Polskiego Radia, gdzie skoncentrowane będą wszystkie studia i aparaty transmisyjne. Drapacz chmur pomyślany jest równocześnie jako pierwsza w Polsce stacja telewizyjna, na jego dachu ustawiona będzie bowiem wieża wysokości 70 m., zaś na tej wieży zainstalowane będą maszyny dla przesyłania obrazów telewizyjnych. W ten sposób zrealizuje się, rozważane od kilku lat plany urządzenia w Polsce stacji telewizyjnej. Roboty budowlane rozpoczną się już na wiosnę r.b.

W związku z wielkimi zmianami, jakie z początkiem roku zaszły na rynku miesi. nym, pozostaje jeszcze do uregulowania szereg spraw z zakresu organizacji. Będą one omawiane na zebraniu głównej komisji targowiskowej. Wnioski, jakie zostaną zgłoszone dotyczą: rejestracji osób zawodowo handlujących zwierzętami i mięsem, zwalczania handlu mięsem, uprawianego przez personel kolejowy, projektu ustawy o kasach targowych itp.

Polskie Biuro Podróży „ORBIS”
Oddz. w Łodzi, Piotrkowska 64

WYCIECZKA do WIEDNIA
30/I do 12/II. Cena zł. 135.—

Pociąg popularny do ZAKOPANEGO
30/I 2/II Cena w obie strony 13,10

Pobyty ryczałtowe w WISŁE, KRYNICY i ZAKOPANEM

Wyjazdy miesięczne samolotami do GRECJI, RUMUNJI i NIEMIEC

KRATECZKI. Mąż-mściciel. Pobita plotkarka.

Zaplakali się węglarze, że nie będzie w tym roku zimy. Zacierali ręce z uciechy biedacy, że nie będzie w tym roku zimy — jednak zima przyszła. Zacierają ręce z uciechy węglarze a zaplakują się biedacy. Wprawdzie w większych miastach na rogach ulic stoją kosze z koksem, ogrzewające zmarzniętych przechodniów, jednak całego miasta i mieszkań nie ogrzeją.

Zima jest niewątpliwie przyjemna, zdrową, sympatyczną porą roku, posiada jednak wiele wad. Pomijając już w tej chwili sprawę węglową, nawet dla ludzi, którzy posiadają w domach odpowiednie zapasy węgla, zima stanowi przedmiot poważnych kłopotów. Cnodzi mianowicie o kłanianie się na ulicy zimą. Jest zimno, jak diabli, wicher wyje, a człowiek nie może spokojnie przejść kilka kroków, żeby nie zdejmować kapelusza przed pierwszym lepszym pętakiem, tylko dlatego, że to jest znajomy i trzeba się odklonić.

Pomyślmy tylko ile razy dziennie zdejmujemy kapelusza, a dojdziemy do wniosku, że wydajemy rocznie przeciętnie 15 złotych niepotrzebnie. Gdyby nie konieczność kłaniania się, kapelusze męski wytrzymałby 10 lat. A w obecnych warunkach kapelusze najlepszej firmy niszczy się już po upływie dwóch lat, kiepskiego zaś gatunku po trzech miesiącach.

Mam wrażenie, że kraje, które wprowadziły zwyczaj pozdrawiania się ręką, zrobiły to raczej na złość fabrykantom kapeluszy, którzy czemś tam narazić się musieli szefom rządów.

Narazie jednak, aby uchronić się od zdemowienia kapelusza na mrozie i zaziębienia nierzadkich resztek włosków, można tylko jedno robić: udawać na ulicy, że nie widzi się znajomych. Gdy nadchodzi znajoma twarz, należy szybko przejść na drugą stronę ulicy, ale tak zgrabnie, aby nie wpaść oko w oko na drugą znajomą twarz. Albo chodzić po ulicy z opuszczoną głową i oczyma wbitymi w bruk. Lub też z podniesioną głową do góry i wzrokiem utkwionym w niebo. Można wreszcie w okresie zimy i deszczów chodzić po ulicy z przyprawioną brodą w czarnych okularach, tak aby nikt nie poznawał.

Zresztą niech każdy robi co mu się podobą. Ja wogóle przestałem się w czasie obecnych mrozów kłaniać znajomym. Niech czekają do wiosny. Wtedy odklonię się.

ODWET.

Stosunki w domu przy ulicy Nowo-Zarzewskiej nie były idylliczne, jak wszędzie tam, gdzie znajduje się większa ilość ludzi, zaczynała się ona obmawiać, kłócić, plotkować, bić itp.

Słowem stosunki przy ul. Nowo-Zarzewskiej 16 były właściwie normalne. Do tego „unormalnienia” kłótni sąsiadkich przyczyniali się m. in. lokatorzy: Aniela i Antoniowa C. Kłótnie między nimi trwały od dawna. Według opinii Antoniowej po wodem jej było plotkarstwo L., która opowiadała tu i tam, słowem każdemu, kto chciał słuchać, że C. źle się prowadzi, że kiepsko gotuje, że nie chodzi do kościoła,

słowem cierpiała Antoniowa jak długo jej cierpliwość kobiecie mogła wytrzymać, aż wreszcie poskarżyła się mężowi.

Mąż, Antoni C., młodzian 24-letni, gdy usłyszał skargę żony, nie wytrzymał. Zagrała w nim młodzieńcza krew, rozbiły się stalowe oczy, napięły się mięśnie i — poszedł szukać plotkarki, by domowym sposobem ukarać ją.

W pewnej chwili przeraźliwe krzyki biłej L. zaalarmowały pozostałych sąsiadów, przechodniów i policję, która spisała protokół.

Sąd Grodzki skazał Antoniego C. na 1 miesiąc aresztu z zawieszeniem wykonania wyroku na 2 lata.

L. zaś zaczyna się zastanawiać, czy jednak warto obgadywać sąsiadki.

Jerzy Krzeci.

Bolesny barometr w kościach

posiadają artretycy i reumatycy, odczuwają boleśnie wszelkie zmiany pogody. Nie należy cierpieć bezradnie, kiedy te objawy tej przemiany materii można łagodzić. Zioła magistra Wolskiego ze znak. ochr. „Reumosa”, zawierające niezmiernie rzadką roślinę chińską Schin-Schen rozpu-

szczają kwas moczowy usuwając jego złoży, regulują przemianę materii dzięki czemu stosuje się je w cierpieniach artretycznych, reumatycznych i bólach ischiasu. Wytwórnia: Magister Wolski, Warszawa, Złota 14.

RADIO-KĄCIK.

- WTOREK, 19 STYCZNIA.
- Roslyn.
- 15.00 Wiadomości gospodarcze
  - 15.15 Programy lokalne
  - 16.15 Skryzanka P. K. O.
  - 16.30 Muzyka hinduska — reportaż z płyt
  - 17.15 „Dni powszednie państwa Kowalskich” — powieść mówiona
  - 17.30 Sonaty skrzypcowe L. v. Beethovena
  - 17.50 „Życie papierowe” — monolog
  - 18.00 Pogadanka aktualna
  - 18.10 Sport w miastach i miasteczkach — pogadanka
  - 18.20 Programy lokalne
  - 18.50 Pogadanka aktualna
  - 19.00 W jaki sposób kłóćka w domu? (dyskusja)
  - 19.20 Koncert małej orkiestry P. R.
  - 20.00 Koncert Stow. Miłośników dawnej Muzyki w przerwie o g. 20.45: Dziennik wieczorny
  - 21.50 Programy lokalne
  - 22.30 Poezja powstania styczniowego — kwadrans poetycki
  - 22.45 Muzyka turecka
  - 23.00-23.30 Programy lokalne dla W-wy i Lwowa
- ŁÓDŹ, jak Roslyn, oraz:
- 12.50 Melodie święta — płyty
  - 14.57 Łódzkie wiadomości giełdowe
  - 15.15 Koncert reklamowy
  - 15.30 Aktualności
  - 15.50 O wszystkim po troszku
  - 16.00 Czar skrzypiec — płyty
  - 18.20 Rozmowa z radiosłuchaczami
  - 18.30 Chór Dana — płyty
  - 21.50 Transmisja z restauracji „Roma” w Łodzi.
- ŚRODA, 20 STYCZNIA.
- Roslyn.
- 6.30 Pieśń poranna
  - 6.33 Gimnastyka
  - 6.50 Muzyka z płyt
  - 7.15 Dziennik poranny
  - 7.25 Programy lokalne
  - 8.00 Audycja dla szkół
  - 8.10 Przerwa

- 11.30 Audycja dla szkół
  - 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa
  - 12.03 Muzyka popularna orkiestry wojskowej — z Poznania
  - 12.40 Dziennik południowy
  - 12.50 Obrona domu rodzinnego przed atakiem gazowym — pogadanka
  - 13.00-14.00 Przerwa dla Krakowa
  - 13.00-14.30 Przerwa dla Lwowa
  - 13.00-15.00 Przerwa dla Warszawy
  - 14.00-15.00 Przerwa dla Katowic, Poznania, Torunia i Wilna; dla Łodzi do g. 14.57
  - 15.00 Wiadomości gospodarcze
  - 15.15 Programy lokalne
  - 16.10 Audycja dla dzieci — z Wilna
  - 16.25 Koncert orkiestry P. R.
  - 17.00 Rola marynarki wojennej — odczyt
  - 17.15 Koncert solistów
  - 17.50 Odrzutek z życia miasteczka — felleton (ze Lwowa)
  - 18.00 Pogadanka aktualna
  - 18.10 Wiadomości sportowe
  - 18.20 Programy lokalne
  - 18.50 Audycja dla wsi: „Nie marnujemy czasu i młodości” — pogadanka (Łódź nadaje aud. lok.)
  - 19.00 Pojedynek Dowejki z Demejką — opowiadanie
  - 19.20 Programy lokalne
  - 20.35 Chwila biura studiów
  - 20.45 Dziennik wieczorny
  - 20.55 Pogadanka aktualna
  - 21.00 Koncert chopinowski
  - 21.10 Koncert podwójny na skrzypce i fortepian
  - 22.20 Muzyka turecka małej orkiestry P. R. z udziałem „Czwórki Radiowej”
  - 23.00-23.30 Programy lokalne dla W-wy i Lwowa
- ŁÓDŹ, jak Roslyn, oraz:
- 7.25 Parę informacji
  - 7.30 Program na dziś
  - 7.55 Koncert małej orkiestry P. R. (z Warszawy)
  - 13.00 Muzyka z płyt
  - 14.57 Łódzkie wiadomości giełdowe
  - 15.15 Koncert reklamowy
  - 15.30 Pogadanka Łódzkiej Rodziny Radiowej
  - 15.35 Muzyka z płyt
  - 18.20 Fragmenty operowe — z płyt
  - 19.20 Muzyka z płyt
  - 19.45 „Sprawy kulturalne Łodzi” — odczyt
  - 20.00 Transmisja z restauracji „Roma” w Łodzi

Przebiegła żona urodziwego ulana

Czy strażak uzyska unieważnienie małżeństwa?

Z PRZEMYSŁA donoszą: Sensacyjną sprawę rozpatrywał ostatnio przemyski sąd okręgowy. Oto jeszcze przed sześciu laty pracował w Chyrowie jako czeladnik malarski 18 lat liczący J. R. z Przemysła, syn strażnika miejskiego. Chłopak poznał tam starszą od siebie o 8 lat dziewczynę F. B., która rozkochała go w sobie. W międzyczasie jednak zmarł w Przemyslu ojciec przystojnego malarzki, a ten nie chcąc być ciężarem matce, której emerytura po ojcu wynosiła 38 złotych miesięcznie, zaciągnął się do wojska i przydzielony został do pułku ułanów, stacjonowanego opodal granicy polsko- sowieckiej. Służba ochotnicza trwała dwa lata. Przez cały ten czas przyjaciółka z Chyrowa zasypywała urodziwego ulana listami miłosnymi, a nawet niejednokrotnie odwiedzała go w pułku. Kiedy chłopak opuścił szeregi wojskowe, nakłoniła go przyjaciółka do wstąpienia w drogę do domu, do Chyrowa. Tu zdołała go omamić opowiadaniem o wielkim majątku, jaki w posagu ma otrzymać od rodziców i przyrzeczeniem udzielenia części posagu na rzecz matki, żyjącej w wielkim niedostatku. Chłopak dał się wreszcie przekonać i oboje młodzi udali się do księdza proboszcza parafii chyrowskiej z prośbą o ogłoszenie zapowiedzi. Ksiądz uwierzył młodemu na słowo i jedynie na podstawie księgi parafialnej wojskowej pana młodego zapowiedzi ogłosił, tym bardziej, że poręka za dostarczenie dokumentów w późniejszym terminie dał brat panny młodej, miejscowy organista. Następnie udał się młodzieniec do Przemysła, gdzie opowiedział matce o swych małżeńskich planach. Matka nie chciała żadną miarą udzielić swego zezwolenia. Mimo to chłopak powrócił do Chyrowa i po kilku tygodniach się ożenił.

Już w pierwszym miesiącu „młodowym” rozpoczęły się niesnaski pomiędzy młodą parą. Wkrótce tak „pani małżonka” jak i rodzina jej zaczęli dokucać młodemu chłopcu, odmawiać mu jedzenia i t. p. tak, że zdeprymowany malarczyk zbiegł do Przemysła i pozostawił już po sześciu tygodniach pozycia żonę samą w Chyrowie.

Dopiero teraz przyszedł się chłopak przed matką do zawarcia ślubu. Matka namawiała syna do powrotu do żony, na co jednak ten się zgodzić nie chciał.

Po jakimś czasie kiedy R. przyjęty został do straży pożarnej, żona jego zjechała do Przemysła wraz z dzieckiem, które się w międzyczasie urodziło. Żona atakowała swego młodego męża i tak mu dokuczała, że ten postanowił się zastrzelić. W ostatniej chwili przeszkodził mu w wykonaniu zamiaru inny strażak.

Zrozpaczony chłopak wniósł wreszcie do sądu podanie o unieważnienie małżeństwa. Sąd okręgowy w Przemyslu jednak prosił jego odmówił i utrzymał małżeństwo w mocy. Obecnie zapowiedział nieszczęśliwy małżonek od wyroku tego apelację.

Pracownicy miejscy w Gdyni

uchwalili bojkot gospodarzy żydów.

Z GDYNI donoszą: Związek Zawodowy Pracowników Miejskich w Gdyni obejmujący także urzędników komisariatu rządu, odbył walne zebranie na którym poza sprawami czy sto organizacyjnymi omawiano także sprawę żydowską.

Zebrań uchwalili bardzo obszerną rezolucję, w której w sposób wyraźny ustaliła swoje stanowisko wobec Żydów. Reolucja wyraża solidarność gdynyjskiego świata urzędniczego z akcją antyżydowską w Polsce, nazywając ją „zdrowym odruchem”.

Zebrań jednogłośnie uchwalili bojkot gospodarzy Żydów, polecając zarządowi wykonanie tej uchwały i strzeżenie, aby do niej ściśle zastosowali się wszyscy członkowie związku.

Wydrukowane dużymi czcionkami numery loteryjne wygrywające w czwartej serii. Ocy mordercy rozszerzyli się nadmier nie. Drżącymi rękoma sprzącać zaczął w swoich kieszeniach, wydołał notes, zajął doń i chwyciwszy się za głowę wrzasnął tak przeraźliwym głosem, że właściciel kawiarni drgnął z przestachu: bilet oznaczony numerem 123.345 czwartej serii, jego własny bilet, który wetknął do kieszeni zamordowanego przyjaciela, wygrywał milion!

Nawpół przytomny zabójca opuścił kawiarnię zataczając się jak pijany. Nie koniec na tym: z wieczornych gazet nędznik dowiedział się, że Paweł Tylet żyje. Czaszka nieszczęśliwego wytrymała cudem jakimś straszny cios. Powrót do zdrowia był kwestią opieki lekarskiej i czasu. Zabójca, przygotowany na wszystko oczekiwał z rezygnacją przybycia policji. Nie zjawiała się wcale. Paweł Tylet bowiem badany po odzyskaniu przytomności przez sędziego śledczego twierdził stanowczo, że musiał być napadnięty podczas drzemki w hotelu, gdyż nie wie o niczym. Czy był to zanik pamięci wywołany wstrząsem mózgowym, czy wspaniałomyślność którą wiedziony nie chciał gubić bylego przyjaciela? Nie wiadomo. Wróciwszy do zdrowia nie pokazał się w banku, gdzie kolegowal przez dziesięć lat z Jerzym Cezarem. Dowiedziano się później, że przeniósł się na wieś i żył dotychczas w posiadaniu własnego domu, auta i renty.

KLAUDIUSZ ORVAL.

Szczęśliwe losy.

— Ach! To ty, kochany mój Jerzy?! Jak się masz, stary druho. Co za miła niespodzianka! Niechże cię uściskam. Bardzo to poczytanie z twojej strony, że chciałeś przyjsię spędzić wieczór z takim nudnym lipochondrykiem jak ja. Siadaj w tym fotelu naprzeciwko mnie. Wygodnie ci? — Ależ bardzo, mój Pawle. Dziękuję. — Chcesz czarnej kawy? Nie?!.. Tym lepiej. Nie przyrzadzam jej nigdy wieczorem. Mogę natomiast służyc ci najprzedzniejszym koniakiem. Zobaczysz, co to za pyśności. Skosztuj! Hę? Co mi zaśpiewasz o nim?

— Istotnie. Bajeczny, mój Pawle. — Wiesz? Cieszę się, że jestem sam w najbliższego wieczoru. Przypnij, że nie ma jak bezroskie kawalerskie życie, lecz mówiąć szczerze, bywają chwile kiedy samotność ciąży mi bardzo... Chcesz posłuchać trochę muzyki? Mam nowy aparat radiowy. — Czy wiesz, Pawle, że dziś o dwudziestą ma się odbyć ciągnięcie loterii państwowej? — Tak? Nie wiedziałem. — Masz bilet? — Czy mam bilet? Owszem! Owszem! Jakż jestem rozrztargniony! Kupiłem go przed chwilą wczoraj. — Wczoraj? Udało ci się dostać jeszcze w wile ciągnięcia bilet? No! No! To dziwne! — A widziałś! Mam szczęście. Nabyłem go w sklepie tytoniowym obok naszego banku. — Ja również

— I ty masz bilet? Bravo! Kiedy go- dzina? — Dwudziesta dochodzi. — Dwudziesta? Połącz się z Pawilonem Flory w takim razie. Wzłóż na siebie niewyją się ciągnięcia? — Nieprawdaż? — Tak jest. — Już!.. Będziemy milionerami! Zobaczysz!

Nie?.. Dlaczego?.. Uważasz że to niemożliwe? Nie zgadzam się z tobą. Ktoś wygrywa zawsze. Więc, czemu nie my tym razem? Jaki masz numer? — Zaraz! Poczekaj!.. 123345. A ty? — Psiakoch! Nie wiem gdzie wsadzić. mój bilet. Nie ma go w prawej kieszeni... Ani w lewej... Ani w portfelu... Aha! Jest. Wetknąłem go w kieszonkę kamizelki. Numer 077773. Ile siódemka! Nie mam wielkiej nadziei na powodzenie. Ale bądź co bądź wygrana państwa... — Numer, prawda? — Oczywiście. — Wiesz co? — Tak, mój Jerzy. — Doskonale. — Jeszcze kiepskie koniakul... Co ty robisz? — Notuję numery wygrywające. Nie dla nas, niestety! — Daj spótkój! Co nam po małych wygranych? Służę ci!.. Pij! Wiesz, że moje mieszkanie wydaje mi się wesele dzisiaj? Przychodzi częściej, drogi Jerzy, do mnie! Jeśli nie nudzisz się naturalnie. Powiedz prawdę. — Słowo ci daję, że nie. Miło mi pogwarzyć z tobą. — Jakże się cieszę!

— Uwaga! Teraz kolej na wygrane po 500.000. — Na nic, powiadam ci! Nam potrzeba miliona. Rozumiesz? Milion, to już coś! Ładny domek na wsi!.. Autol... Co za piękna perspektywa! I tu do ludzi słucha w tej chwili audycji z napięciem! Biedaków, którym nie pozostaje nim innego, jak pokładać w loterii nadzieję na zmianę w niedziej ich egzystencji... O! Teraz słuchajmy! Idu numery wygrywające milion! Dobrze!

— Dla ciebie, nie dla mnie!.. — Siódemka!.. Bravo! Jeszcze siódemka! Co? Co?.. 773? Nie może być! Ach! Znowu siódemka.. Nie wierzę uszom swoim! — Ależ tak, Pawle: 7.7773. — Nie przerywaj!.. Jeszcze siódemka... Wielki Boże! Zero! Zero! Numer 077.773 wygrał milion! Czy to prawda?.. Nie sen na jawie?!.. Jestem milionerem? Jerzy! Szarp mnie na miłość boską!.. Obudź mnie!.. Ależ ja nie śpię! Wygrałem milion!.. Co za szczęście, mój Boże! Ach! Ja kiś ty błądy!.. Co ci jest, na Boga?!.. Dlaczego tak patrzysz na mnie?!.. Co ty robisz?!.. Co... O, Jezul... Ratunku!.. Rat... *

Cofnąwszy się chwilejnym krokiem Jerzy Cezam upuścił ciężki przycisk, którym ciskał w czaszkę swego kolegi i najserdeczniejszego przyjaciela. Kiedy wzrok jego padł na bilet oznaczony numerem 077773 wygrywającym milion, oprzytomniał, podniósł przycisk, wytarł go chustką do nosa ze krwi starannie i położył na biurko. Umywszy swój kieliszek po koniaku postawił go na miejsce w kredensowej szafce. Zamknął radio, włożył do swego portfela bilet Pawła Tyleta i

wsunął go do kieszeni przyjaciela leżącego bez znaku życia na posadzce oddalł się.

Nikt nie widział go wchodzącego do mieszkania Tyleta. Zdołał również wyknąć się niespostrzeżenie przez bramę, otwierającą się automatycznie. Pierwsza niepodziękowała spotkała zbrodnarza nazajutrz w Pawilonie Flory. Urzędnik obejrzwszy jego bilet loteryjny uśmiechnął się.

— Rzeczywiście. Bardzo ciekawe — zauważył spokojnie — miejmy nadzieję, że pan zajdzie po drugim ciągnięciu do nas. — Jaktó? — podchwycił Cezam ze zdziwieniem. — No tak. Numer 077773 może wygrać powtórnie. Byłby to wypadek rzadki wprawdzie, ale możliwy ostatecznie. — Co pan chce powiedzieć przez to? Nie rozumiem? — Urzędnik spojrział na pytającego badawczo. — Więc to nie żarty?.. Bardzo mi żal pana w takim razie. Proszę przyrzyć się swojemu biletowi dokładnie — nadmienil. — Czyżbym przesłyszał się?.. Milion... główna wygrana nie padła na numer 077.773? — Owszem, ale w czwartej serii. Pan zaś ma numer 077.773 ci serii piątej. Pan się omylił. Współczuję panu. — Nie Jerzy Cezam omylił się, tylko rozrztargniony Paweł Tylet, nieszczęśliwa ofiara jego chciwości. — Druga z kolei niespodzianka nie dała czekać długo na siebie: podczas gdy Jerzy Cezam siedząc zgnębiony w kawiarni rozmyślał z gorzycą nad bezcelowością ohydnej swej zbrodni, wzrok jego padł na pierwszą stronę gazety, gdzie figurowały

wydrukowane dużymi czcionkami numery loteryjne wygrywające w czwartej serii.

Ocy mordercy rozszerzyli się nadmier nie. Drżącymi rękoma sprzącać zaczął w swoich kieszeniach, wydołał notes, zajął doń i chwyciwszy się za głowę wrzasnął tak przeraźliwym głosem, że właściciel kawiarni drgnął z przestachu: bilet oznaczony numerem 123.345 czwartej serii, jego własny bilet, który wetknął do kieszeni zamordowanego przyjaciela, wygrywał milion!

Nawpół przytomny zabójca opuścił kawiarnię zataczając się jak pijany. Nie koniec na tym: z wieczornych gazet nędznik dowiedział się, że Paweł Tylet żyje. Czaszka nieszczęśliwego wytrymała cudem jakimś straszny cios. Powrót do zdrowia był kwestią opieki lekarskiej i czasu. Zabójca, przygotowany na wszystko oczekiwał z rezygnacją przybycia policji. Nie zjawiała się wcale. Paweł Tylet bowiem badany po odzyskaniu przytomności przez sędziego śledczego twierdził stanowczo, że musiał być napadnięty podczas drzemki w hotelu, gdyż nie wie o niczym. Czy był to zanik pamięci wywołany wstrząsem mózgowym, czy wspaniałomyślność którą wiedziony nie chciał gubić bylego przyjaciela? Nie wiadomo. Wróciwszy do zdrowia nie pokazał się w banku, gdzie kolegowal przez dziesięć lat z Jerzym Cezarem. Dowiedziano się później, że przeniósł się na wieś i żył dotychczas w posiadaniu własnego domu, auta i renty.

Jarmark na Piazza Avona... Zabawy rzymskiego pospólstwa dookoła pięknej fontanny Berniniego.

Rzym, w styczniu. Okazje do publicznej zabawy i widowiska wszelkiego rodzaju pozostały, nadal najpotężniejszym magnesem wyciągającym rzymian z zacisza domowego, skąd zresztą nie trudno na ogół ich wyrwać. Nie ulega wątpliwości, że nadzwyczajne powodzenie wielkich „adunat“ — zgrupowań politycznych, urządzanych tak często na placu Weneckim przy frekwencji setek tysięcy słuchaczy, znajduje w dużej mierze swe uzasadnienie psychologiczne w tym właśnie, ogólnie znanym, rysie charakterystycznym gawiedzi rzymskiej.

Tradycją wielu wieków poszczycić się też mogą osobliwe jarmarki i zabawy uliczne, urządzone periodycznie w starych dzielnicach historycznych miasta.

Najpopularniejszą chyba tego rodzaju imprezą jest coroczny jarmark, urządzany na Trzech Króli na Piazza Navona. Wielki eliptyczny plac, położony pośród płatani i ciasnych uliczek i zaułków nad Tybrem zwie się inaczej Circo Agonale, gdyż w tym miejscu znajdował się niegdyś cyrk Domicjana, któremu plac zawdzięcza po dziś dzień swój oryginalny kształt. W okolicy renesansu rzymskiego był plac Navona prawdziwym salonem i najruchliwszym punktem miasta.

Papież Innocenty X posiadał przy Piazza Navona swój pałac rodzinny — Pamfili i postanowił naprzeciw jego okien zbudować pośrodku placu fontannę, która by nie miała równych sobie w Rzymie. Zaden jednak z projektów, przedstawionych mu przez nadwornego architekta Borreminiego, nie uzyskał jego aprobaty. Najslawniejszy zaś architekt tych czasów, nieśmiertelny twórca kolumnady na placu św. Piotra — Lorenzo Bernini, ulubieniec poprzedniego papieża, nie był w łaskach u Innocentego X. I pewnego dnia papież znalazł w swych apartamentach prywatnych model fontanny, który go od pierwszej chwili zachwycił. Natychmiast też zapytał o autora i usłyszał wówczas, że jest nim — Bernini. Początkowo niezadowolony, wyrzekł jednak po chwili historyczne słowa: „Kto nie chce mieć dzieła Berniniego, nie powinien na nie choć raz spojrzeć“. W rezultacie Bernini otrzymał zlecenie wybudowania fontanny.

Obok Fontana di Trevi — uchodzi ona dziś powszechnie za najpiękniejszą w Rzymie. Na skale, podzielonej tunelami na cztery części, spoczywają postacie, wyobrażające cztery rzeki: Dunaj, Ganges, Rio de la Plata i Nil. Każda postać obczona jest okami flory i fauny, właściwej danemu środowisku: z wód Nilu wylania się krokodyl,

wspaniałe winogrona zwisają nad Dunajem, egzotyczna palma rośnie koło Gangesu, a w strumieniach wód, tryskających ze skały, na której spoczywa postać tajemniczej Rio de la Plata, kąpie się niesamowity jakiś potwór wodny. Postać, wyobrażająca Nil, usadowiona na wprost fasady kościoła św. Agnieszki, zasłania sobie twarz. Mówią, że Bernini rozmyślnie rzeźbę swą tak ukształtował i że szczegół ten jest wraz z współzawodnictwem dwóch wielkich artystów: twórcą kościoła św. Agnieszki był mianowicie rywal Berniniego, Borromini.

Na szczycie czterech zbiegających się skał ustawił architekt potężny obelisk trzy nastometry wysokości, zakończony gołębiami — herbem Pamfili. Znawcy ówczesni wyrażali przekonanie, że ten wielki ciężar, spoczywający nad próżnią, musi się prędzej czy później zawalić. Tymczasem trzy wieki biją już wody pięknej fontanny, świadcząc, że Berniniemu dobrze znane były prawa statyki...

Na takim zatyłku odbywa się w Rzymie doroczny jarmark Trzech Króli. Już na kilka dni naprzód Piazza Navona ożywia się i zupełnie zmienia swój wygląd. Rozległy plac zapelnia się szczerze straganami, budami i pawilonami najróżniejszego przeznaczenia. Tu sprzedaje się inkrustowane pudełka drewniane z Sorrento, tam kruczkowatość piękność z Zatybrza zaprasza do spróbowania

szczęścia w tomboli, ówdzie zaś smażą się na oczach widza daktyle w cukrze.

Ciemne sklepy — „botteghe“ dookoła placu wynajęte są już od dawna. Zainstalowały się tam — jak rok rocznie — imprezy widowiskowe. Teatry marionetek, panoramy i gabinety osobliwości. Tym razem modną jest Absynia. Barwne afisze zachęcają więc do obejrzenia tańców etiopskich w wykonaniu niewolnic z Harraru, „uwolnionych przez nasze bohaterkie wojska“. Gdzie indziej znów oglądać można „dzikie węże“, schwyte w Godzam! A wszystko za pół lira, czyli niecałych piętnaście groszy...

Jarmark na trzech Króli cieszy się tu szczególniejszym powodzeniem z tego względu, że głównie tego właśnie dnia, a nie na Boże Narodzenie, obdarowuje się dzieci. Święto zwie się też „Befana“ — od legendarnego starca, przynoszącego dzieciom podarki; określenie „Trzech Króli“ jest tu naogół zupełnie nieznanne.

Polak zasiąga... na fotelu elektrycznym.

Stefan Kotowicz, 22-letni morderca Klemensa Mikołajczyka, właściciela składu żywnościowego przy ul. Lagrange w New Jorku skazany został na śmierć. Wyrok zapadł w sądzie powiatowym. Na ławie przysięgłych zasiadało 8 mężczyzn i 4 kobiety. Jeden tylko członek ławy przysięgłych wahał się oskarżonego uznać winnym.

Kotowicz zachowywał się na pozór spokojnie, chociaż zrozpaczona matka zemdliała i córka musiała ją cucić.

Kotowicza odprowadzili do celi więziennej deputowani Franciszek Liberkow-

ski, John Sayen, Jack Heizlemen i Leo Col lins. Skazany chętnie rozmawiał z przedstawicielami prasy. Wyraził się, że nie przypuszczał, aby go sąd uznał winnym na podstawie dowodów poszlakowych. Kotowicz jeszcze żywił nadzieję, że go uznają niepoczytalnym.

Obrońca Kotowicza, adwokat Young, wniósł do sądu powiatowego podanie o odwołanie rozprawy na podstawie pięciu rzeczonych błędów popełnionych w toku procesu.

Fabryka cygar w płomieniach. Wonny dym ściągnął tysiące gapiów.

Wspaniały gmach fabryki wyrobów tytoniowych J. Lion et Co., w Londynie padł w tych dniach pastwą pożaru, który strawił nie tylko urządzenia fabryczne, ale i magazyny, gdzie złożono olbrzymie, kilka tysięcy sztuk liczące sterty cygar i papierosów. Był to w ostatnim czasie, drugi po Cri stal Palace olbrzymi pożar w Londynie. Grozę rozszalałego żywiołu potęgowały gęste chmury błękitnego dymu, unoszącego się nad płonącymi zabudowaniami.

Ktokolwiek jednak zbliżył się do miejsca pożaru, trwał na nim, jak przykuty, wciągając z lubością wonny dym cygar i papierosów.

Ze jednak zbyt dobre go szkodzi, kil-

ku upartych widzów, którzy mimo wezwań straży ogniowej i pełniaczą służbę porządku w policji nie chcieli się rozjechać, musiano odwieźć do domów z objawami silnego zatrucia dymem tytoniowym. Dyrekcja fabryki wyznaczyła wysoką premię za uratowanie nie płonących zapasów tytoniu i gotowych wyrobów. Mimo rozpaczliwych wysiłków straży nie udało się jednak uchronić magazynów przed niszczącym żywiołem, pastwą którego padło około 5 milionów cygar i papierosów oraz kilka ton tytoniu. Kilku strażaków musiano z ciężkimi poparzeniami odwieźć do szpitala. Wszyscy członkowie strażackiej drużyny ratowniczej pracowali przy gaszeniu pożaru w maskach przeciwdymnych, chroniąc się w ten sposób przed niebezpieczeństwem uduszenia się w kłębach dymu tytoniowego.

Nieznany ton i selektywność

ORAZ WIELE INNYCH ZALET SKŁADAJĄ SIĘ NA CAŁOŚĆ WSPANIAŁYCH SUPERHETERODYN TELEFUNKEN

RADIO TELEFUNKEN

ODBIORNIKI FONOPLASTYCZNE

Nowa fryzura.

W Ameryce lansowana jest obecnie nowa fryzura, zwana według swej twórczyni „fryzurą Jean Muir“.

MARIA POBOG

PIENIĄDZ i SERCE

powieść współczesna

STRESZCZENIE POCZĄTKU.

Hr. Adam Gorzyński rzekł się pretensji do milionowego spadku po ojcu na rzecz nieulubianej macochy i postanowił sam, jako inżynier, zapracować na życie.

W majątku starego hr. Klewskiego otrzymał przejściowo posadę bibliotekarza. Maltretowana przez starego dziwaka piękna pokojówka Zosia wzbudziła w nim wyższe uczucie. Po gwałtownej rozprawie ze starym Klewskim zabrał Zośkę i ożenił się z nią przy poparciu starego proboszcza ks. Tańskiego. W Białymstoku przyjął pracę zwykłego robotnika budowlanego.

Pieniądze zmarłego hr. Gorzyńskiego były złożone w banku, którego dyrektorem był Lotariusz B. komisarz policji Sobek, obecnie detektyw prywatny, zdemaskowany wdowę po hr. Gorzyńskim, a macochę hr. Adama jako byłą członkinię szajki włamywaczy. Jej dawny kochanek Zarwański (kolega młodszego Gorzyńskiego na robotach budowlanych w Białymstoku), odszukał ją w Warszawie i ostrzegł przed niebezpieczeństwem jakie jej grozi. Postanowili zlikwidować co się da i uciec, ponieważ testament, na podstawie którego weszła w posiadanie majątku starego Gorzyńskiego, był sfałszowany.

— A ten pan co zawsze z elektrowni przychodzi, to gdzie się podział? — zapytała Mańka, której wpadł w oko prawdziwy urzędnik elektrowni.

— Już nie pracuje — odparł bez waha-

nia przybyły. — Dostał lepszą posadę na prowincji.

— Aha... — mruknęła bez przekonania.

Sobek zupełnie nie zwrócił uwagi na osobnika w szarym ubraniu. Kiedy jednak ten wychodził — detektyw zatrzymał go: — Pan jest z elektrowni? — zapytał od niechcenia.

— Tak jest...

— I o cóż panu chodziło?

— Linia jest przeciążona — odpowiedział fachowo zagadnięty — więc liczę kontakty, czy przypadkiem nie tu kryje się przyczyna przeciążenia...

— Pan jest elektromonter?

— Inżynier - elektryk do usług — uśmiechnął się nieznanomy z odcieniem pewnej wyższości, bez obrazy oczywiście.

— Przepraszam pana — rzekł Sobek — zapytałem się dlatego, że nie ma pan na sobie uniformu elektrowni.

— Tylko niższy personel jest do niego obowiązany — odpowiedział niezmiernie szary człowiek.

— Wiem... — mruknął Sobek.

Nieznanomy uklonił się i ruszył ku drzwiom.

Gdyby Sobek obejrzał się za siebie — może nie pozwoliłby mu wyjść. Ale — nie

widział Mańki, która stojąc tuż za nim chciała mu dać jakiś znak.

Szary człowiek wyszedł.

Skoro tylko drzwi się za nim zamknęły — Mańka przyskoczyła do detektywa.

— Wi pan co? Mnie się ten facet wydał, że nie z elektrowni...

— Niby dlaczego? — zapytał Sobek niechętnie. Nie cierpiał, gdy ktokolwiek uśiłował wykazać większą niż jego inteligencję.

— Bo tu zawsze przychodził inny i ten inny był tutaj jeszcze przedwczoraj. A ten powiada, że tamten dostał posadę na prowincji... Mnie się to nie widzi. Jakby dostał posadę na prowincji... to przecież nie tak nagle. A skąd ten facet może wiedzieć, że ta posada na prowincji jest lepsza? — rozumowała na głos.

Ale Sobek ruszył ramionami.

— Et! Głupstwa gadasz! — zakomkludował z pogardą, jak przystało na przyszłego demokratę — Tamten, który tu przychodził to był monter, albo inkasent. Ten jest inżynier, więc mogą się nawet wcale nie znać. Tak ci tylko powiedział, boś się głupio pytała...

Mańka nie odpowiedziała nic, ale wydało się jej, że tym razem — ona ma rację.

Tymczasem osobnik w szarym ubraniu wsiadł już w taksówkę i gdyby nawet Sobek zdecydował się gończy — było już za późno. Gonić można było wtedy, gdy tylko wyszedł, szary człowiek bowiem, ze szedłszy ze schodów — do taksówki ruszył biegiem.

Taksówka zaś poderwała się z miejsca, jak zraniony koń. Raz po raz oglądali się za nią policjanci, pełniący służbę na skrzyżowaniach ulic, bo każdemu z nich wydało się, że ta jazda pachnie pijanym sz-

ferem. Ale żadnemu z nich nie przyszło do głowy zatrzymać — bo przy skrzyżowaniach zwalniała przepisowo...

Wreszcie taksówka zatrzymała się przed jednym z eleganższych hoteli. Tu osobnik w szarym ubraniu wyskoczył, nie oglądając się nawet na szofera, szofera zaś — nie oglądając się na niego: zakręcił i ruszył do pierwszego z brzegu postoju...

Na trzecim piętrze w małym pokoiku na szarego człowieka oczekiwał niecierpliwie — monsieur Sulpicjusz Chantourin...

— No? — zapytał krótko.

— Złe jest... — odpowiedział szary człowiek. — Zastałem tam jakiegoś draba, który z powodzeniem udawał gospodarza, i tę starą, co ma taki donośny basowy głos.

— Grotkowska... — mruknął Chantourin...

— Może... Nie wiem. Ten drab... mnie się zdaje, że skądś go znam, podejrzewałem o jakieś nieczyste zamiary, bo trochę się wypytywałem, ale ostatecznie puściłem mnie...

Chantourin aż podskoczył.

— Jakto? Więc dałeś się złapać?

— Ech! Takis stary, a taki jeszcze głupi. Nie mogłem wejść inaczej, więc przedstawiłem się jako inżynier z elektrowni. Obejrzałem całe mieszkanie...

Chantourin zamyślił się.

— Aha... — mruknął. — Aha... to zna czy — jest już tak źle, że gorzej być nie może.

— Mnie się zdaje, że przesadzasz — zaoponował szary.

Ale Chantourin zmierzyl go spojrzeniem zlekka pogardliwym.

— Słuchaj, Roland... żebyś ty był tak wysoki, jak jesteś głupi — tobyś książkę mógł pocałować. Tu chodzi o to, że jeżeli

ta wściekła baba uciekła — to uciekła ze wszystkim, co się dało zabrać. A skąd ty wiesz, że ona nie zabrała już pieniędzy od Lotariusza?

— Ano... tak. Jeżeli myślisz o tych pieniądzech to rzeczywiście... Ta sprawa wygląda na przegraną.

— Wygląda? Jest przegrana, a nie wygląda.

— Na ten temat chętniebym z tobą po dyskutował — mruknął apatycznie Roland. Chantourin, który krążył po pokoju, jak uwięzione zwierzę po klatce — zatrzymał się:

— A ty myślisz, że co? Że to nie jest przegrana sprawa?

— Ja myślę, że jeżeli nam się uda odnaleźć twoją firabinę — to uda nam się odnaleźć i pieniądze. Tylko...

— Tylko co? — podchwycił Chantourin.

— Tylko trzeba wzmówić w babę, że wy mieliśmy niezłomny zamiar grać uczciwie. Ze jeżeli żaden z nas nie zjawił się do tychczas, to jedynie dlatego, że ciebie are sztowno... na przykład za te francuskie sprawki...

Chantourin zmarszczył się, po czym podniósł brwi, a wreszcie twarz rozjechała mu się złym uśmiechem.

— Masz rację... To jeszcze nie jest przegrana sprawa.

Podczas gdy rzekomy Osieński odbywał ze współnikiem tę naradę wojenną — pociąg, którym jechała Gorzyńska i Zarwański — zatrzymał się przed peronem dworca poznańskiego.

Zarwański przez całą drogę plół trzy po trzy, aby tylko utrzymać w jakim takim humorze swą kochankę, ale — nie bardzo mu się to udawało.

(D. c. n.)

Przy...
Zgodnie...
Gdy...
Przewidy...
Gdy...
Gdy...
Przeżył...
W kryt...
odbył...
Holandia...
niemiecy...
Zawod...
widzów...
wyciężył...
4x15 kl...
16:05 sek...
biegu zwoy...
skutując w tr...
W biegu...
ru, drugim...
ker, mając...
W omni...
ek. W bi...
kens

KLIZGAWK...
Niewatp...
renem ślizg...
sko LKS. C...
tor hokejow...
oraz obrz...
wierzchni...
je się na l...
Obok lo...
i ciepłarni...
blizkości...
Na miej...

Wu...
Bile...

Komu si...
Pełna...

10.000 z...
5000 z...
98711 152...
2000 z...
39786 440...
55385 648...
110716 1...
151831 1...
194944

1000 z...
38715 443...
83671 97...
115764 1...
149244 1...
177554 18...

Zawsz...
K...

40 457...
933 7 2013 33 1...
637 703 893 40...
751 90 900 521...
67 160 438, 50...
443 62 72 551...
45 984 9321 59...
10026 40 72...
312 405 671 79...
77 156 221 55...
39 59 331 58...
628 71 730 9...
86 843 70 1704...
287 447 576 77...
54 938...
20100 375 5...
876 949 2363...
632 602 32 2516...
642 69 86 713...
28022 362 78...
832 948...
30032 281 99 3...
22 415 327 76...
33044 94 16 9...
694 848 95 9...
813 49 989 3...
921 35064 74...
104 10 415 5...
40007 128 2...
723 849 932 42...
43129 323 428...
98 611 69 298...
93 46093 161...
305 66 67 413...
909 49097 315...
50046 196 2...
284 355 894...
238 302 69 9...

SPORT

Przyczyny niepowodzeń łódzkiej siatkówki. Kluby nie mają sal.

Zgodnie z naszymi przewidywaniami, nie powiodło się reprezentacji Łodzi, zespołowi WKS, w turnieju siatkówki męskiej o mistrzostwo Polski, odbytym ostatnio w Warszawie.

Przewidywania nasze opierałyśmy na doświadczeniu, niestety, smutnym. Gdy mistrzostwa Polski rozgrywane były na boisku otwartym, trzykrotnie tytuł najwyższy dostawał się w ręce Łodzi (LKS).

Gdy ciężar sezonu piłki siatkowej przeszedł się na okres zimowy, łódzka siatkówka zaczęła mniej poważną rolę odgrywać w konkurencji ogólnopolskiej.

Przyczyna bardzo prosta. Łódź nie posiada odpowiednich sal. Jedyna sala Polskiej YMCA oddawana jest na zawody, kluby jednak prowadzą treningi na ciałnych salach szkolnych.

O osiągnięciu w tych warunkach wysokiej klasy nie może być mowy. To też Warszawa, Kraków, Łwów, Wilno — już wyprzedziły nas w tej grze. Co gorzej, Łódź nie dogodzi nigdy innym okolicom, jeśli nie będzie dysponowała paru odpowiednimi salami czy halami.

Jeśli w siatkówce kobiecej Łódź zdobyła pierwszeństwo, pamiętać należy, iż zespół mistrzowski Łodzi odbywał treningi właśnie w sali o pełnych wymiarach (YMCA).

W najbliższą niedzielę rozpoczyna się łódzkie mistrzostwa koszykarskie. Historia się powtórzy, bo żadna z męskich drużyn klubowych nie ma możliwości trenowania się w sali o przepisowych wymiarach.

CZYŻBY JUŻ?

Walasiewiczówna w obozie zawodowców.

Korespondent nowojorski niemieckiego biura informacyjnego donosi, że przebywająca w Ameryce lekkoatletka polska Walasiewiczówna znalazła się ostatnio w poważnych kłopotach finansowych, które zmusiły ją do rezygnacji z tegorocznych studiów na uniwersytecie. Zmuszona trudniami finansowymi Polka zdecydowała się przyjąć propozycję menażera amerykańskiego w sprawie przejścia na zawodowość i wkrótce uda się z kilkoma zawodowymi lekkoatletkami w wielkie tournée po Ameryce.

Wiadomości te podajemy z zastrzeżeniem, że nie jest to pewne, czy Walasiewiczówna istotnie już opuściła szeregi amatorów. Dotychczas była mowa tylko o tego rodzaju zamiarze.

W razie zostania profesjonalną sportowką Walasiewiczówna byłaby na zawsze stracona dla sportu polskiego.

PRZYGOTOWANIA LIGOWCÓW LKS.

Dziś pierwszy trening. Dziś (wtorek) piłkarze LKS-u rozpoczynają, po długim wycieczniku, przygotowania do sezonu, który będzie stał się obojczykiem w sali Polskiej YMCA. (Moniuszki Nr. 4-a).

Początek treningu o godz. 20.30. Obecność wszystkich zawodników obowiązkowa.

ZAPASNIKI WARSZAWCY W PABIANICACH.

W dn. 24 bm. zapasnicza drużyna Pasty walczy w Pabianicach w meczu towarzyszym z zespołem Krusche-Ender. Rewanżowy mecz odbędzie się 2 lutego w Warszawie.

CIEKAWA WYSTAWA.

W lokalu Miejskiego Muzeum Etnograficznego mieści się wystawa prac artystek - malarzek: pp. Godlewskiej, Kwapiszewskiej, Ebinowej i Mogilnickiej - Iwaskiewiczowej. Wystawa przedstawia się imponująco. Ekspozycja znanych malarzek łódzkich rozmieszczona jest w czterech wspaniałych urządzonych salach. Ze względu na cel (szkolny) dochód przeznaczony na dożywianie najbliższej młodzieży szkolnej oraz na bardzo wysoki poziom prac, wystawa jest godna szerszego poparcia. Nadmieniamy, że wystawa jest otwarta codziennie od g. 10 do 20 i mieści się przy ul. Piotrkowskiej 104 (Miejskie Muzeum Etnograficzne).

SPORT W KILKU SŁOWACH

(-) W czwartek 21 bm. odbędzie się na lodowisku LKS-u o g. 19 mecz hokejowy o mistrzostwo klasy A SKS - UT. Ze względu na konieczność rozpoczęcia rozgrywek międzygrupowych, LOZLA będzie dojechał do Łodzi najpóźniej w niedzielę wyznaczony będzie szereg dalszych zawodów.

(-) W piątek 22 bm. odbędzie się w lokalu KP Zjednoczone przy ul. Prządalaniej 68 o g. 20 towarzyskie drużynowe zawody bokserskie Zjednoczone - Kruszeender w wagnich od muszki do półciężkiej.

(-) Zarząd Łódzkiego Okręgowego Związku Lekkoatletycznego zdecydował na ostatnim zebraniu kierowniczki sekcji kobiecej Tomaszowskiej Fabryki Sztucznego Jedwabiu p. Hołyszewskiej na przecięcie dwóch lat z pozabawianiem prawa piastowania mandatów za nieodpowiednie i wielce niesportowe zachowanie się na mistrzostwach lekkoatletycznych w Łodzi. Poza tym dwuletnią dyskwalifikację został ukarany kierownik sekcji lekkoatletycznej Gejzera p. Kupiecki za niewłaściwe zachowanie się na mistrzostwach klasy C.

(-) Zarząd LOZLA unieważnił obecnie punkta

cję zawodów lekkoatletycznych kobiecych o nagrodę prezidentowej Meisickiej dla klubów fabrycznych. Nagrodę zdobył na własność klub IKP, jednak wskutek protestu TFSI zarząd LOZLA stwierdził nieważność klasyfikacji i punktacji unieważnił. Nagroda będzie ponownie rozegrana w sezonie letnim.

(-) W niedzielę 24 bm. odbędzie się w hali państwowej Kruszeendera mistrzostwo lekkoatletyczne okręgu łódzkiego. Mistrzostwa rozpoczyna się o g. 10.30. Program mistrzostw przewiduje następującą konkurencję: panowie - 25 m, 1000 m, sztafeta 3 na 1000 m, skok w dal, skok w wysoki i rzut kulą; panie - biegi 25 m, 500 m i sztafeta 3 na 500 m, skok w dal z mieściami i z rozbiegiem, skok w wysoki i rzut kulą. Startować mogą zawodniczki klasy A i B. Zgłoszenia do mistrzostw napływają dośliście.

(-) Na niedzielę 24 bm. przyjeżdża do Pabianic drużyna zapasnicza warszawskiej PAST-y, która rozegra mecz towarzyski z zespołem Kruszeendera.

(-) Termin walnego zgromadzenia LOZA został ustalony na 7 lutego. Odbędzie się ono najprawdopodobniej w lokalu Sily.

(-) Nadeszła pod adresem klubu IKP depesza od PZB, w której zarząd PZB komunikuje, że zamierzają przewidzieć mecz z Wartą, wyznaczony jest na niedzielę 24 bm. mecz powtórny pomiędzy IKP i KSZO. Mecz ten odbędzie się o g. 11.30 w sali Teatru Polskiego.

OSTATNIE WYSTĘPY J. KULCZYCKIEJ W TEATRZE MIEJSKIM PO CENACH ZNIŻONYCH.

Dziś we wtorek o godz. 7.30 wiecz. oraz w czwartek i w piątek ostatnie powtórzenia wyborczej komedii muzycznej „Noc w Grand Hotelu” w której zostały ogłoszone okłaski przy otwartej scenie zbiera popularna primadonna teatrów warszawskich Janina Kulczycka wraz z Ankwilówną, Wępkowskim i Korwinem Ceny na widowiska te zostały.

LÓDZ W ZELDZIE LUDWIKOWI SÓLSKIEMU.

Zarząd miasta Łodzi na posiedzeniu Magistratu w zamyśleniu nieopóźnionych zasług jakie Ludwik Solski położył dla senny polskiej postanowił nadać mu godność honorowego dyrektora Teatru Miejskiego. Wzruszenie dyplomem zasłużonemu artyście odbędzie się na uroczystym przedstawieniu „Fryderyka Wielkiego” w środę o godz. 8.30 wiecz. Będzie to wielkie święto kulturalne naszego miasta.

BAL OGRODNIKÓW.

W dniu 30 stycznia bal odbędzie się „Tradycyjny Bal Ogrodników” w salonach „Domu Śpiewaków” ul. 11-go Listopada 21.

Cała łódzka elita musi się spotkać na tym balu i spędzić wesoło czas wśród powodzi kwiatów. Kwiaty dla pań. Niepodziękuj kwiatów. Mazur konkursowy.

Wstęp tylko za zaproszeniem, które otrzymać można codziennie: kwiaciarnia B-c'i Dymkowskich, Plac Kościelny 4.

Gospodarstwo Ogrodnicze, Jerzy Kołaczkowski, Piotrkowska 241 i w wtorek i piątek od 9 - 15 i od 18 - 20-ej w sekretariacie Woj. Zw. Ogrodniczego, ul. Piotrkowska 96, IV piętro.

Co nas po pracy rozweseli?

Teatr Miejski. Noc w Grand Hotelu. Teatr Polski (Cegielniana 27) Czarujący chłopiec.

Teatr Popularny (Ogrodowa 18) — Ich czworo. Adria. Bolek i Lolek. Casino. Upiór na sprzedaż.

Corso I. Pieniądz. II. Droga bez powrotu. Europa. Noc przed bitwą. Grand-Kino — San Francisco. Metro. Bolek i Lolek.

Miraż. Pokusa. Przedwiośnie, Adieu. Palace. Tak się kończy miłość. Rakietka. Panowie w cylindrach. Rialto. Algotria. Zachęta.

Instytut propagandy sztuki w parku Sienkiewicza otwarty codziennie od godz. 11—20-ej.

WYSTAWY.

Wystawa obrazów Lasenki — Piotrkowska 113. Wystawa obrazów Abe Gutajera — Piotrkowska 106.

Wystawa prac malarzki pań: Godlewskiej, Kwapiszewskiej, Ebinowej, Mogilnickiej - Iwaskiewiczowej — Piotrkowska 104 (w lokalu Miejskiego Muzeum Etnograficznego).

Wystawa „Łódź w obrazach” — Park Sienkiewicza.

Życie ekonomiczne

BAWELNA. Nowy Jork: loco 13.06, luty 12.46, marzec 12.48, kwiecień 12.41. Liverpool: loco 7.18, styczeń 6.93, luty 6.93, marzec 6.93. Brema: loco 14.99, marzec 13.28, maj 13.32, lipiec 13.33.

Waluty, dewizy i akcje

Stabska tendencja dla papierów państwowych. Dział papierów państwowych cechował nastroj słabszy przy dość żywych obrotach.

Z premii 3-proc. Poż. Inwestycyjna 1 em. zmniejsza o 75 gr, 2 em. o 50 gr, seria 2 em. straciła 25 gr, a 4-proc. Poż. Dolarowa również 25 gr na sztuce.

Z innych papierów państwowych 5-proc. Poż. Konwersyjna obniżyła się o 0.38 proc, 7-proc. Stabilizacyjna o 1.18, a 6-proc. Dolarowa, 4-proc. Konsolidacyjna oraz listy i obligacje banków państwowych odchyliły kursowych nie wykazały.

PAPIERY PROCENTOWE.

Poż. Inwestycyjna 1 em. 64.00, 2 em. 64.75, 2 em. seria 82.50, Dolarowa 3 a 46.50, Stabilizacyjna 1927 r. 45.00, Konsolidacyjna 1936 r. 49.75, Konwersyjna 1924 r. 53.50, Dolarowa 1919 r. 64.50, L. Z. Państwowego Banku Rolnego 83.25 i 94.00, L. Z. i Obl. Kam. Banku Gospodarstwa Krajowego wszystkich emisji 83.25, 94.00 i 81.00, Budowl. 93.00, Ziemiakie w Warszawie 5 s. 45.50, m. Warszawa 1933 r. 55.25, Pozn. Ziemstwa Kred. s. L. 46.00

Akcje — niejednolite.

Zebrań giełdy akcyjnej było dość ożywione, przedmiotem transakcji było sącąc gatunków papierów dywidendowych, nastroj panował smutny. Bank Polski 108.00, Cukier 29.00, Węgiel 16.45, Lilpop 13.75, Norblin 52.00, Starachowice 32.40

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Warszawa, 19. I. — Urzędowa cedula giełdy zbożowej - towarowej w Warszawie. Pszenica jednolita 28.00 — 28.50, żyto I stand. 22.50 — 23.00, mąka pszenna gat. I wyciągowa 45.00 — 46.50, mąka żytnia wyciąg. 32.50 — 33.50, mąka razowa 26.50 — 27.50

Poznań, 19. I. — Urzędowa cedula giełdy zbożowej - towarowej w Poznaniu. Ceny transakcyjne: żyto 23.10 — 23.00, Ceny orientacyjne: żyto 22.25 — 22.50, pszenica 27.00 — 27.25, mąka żytnia wyciąg. 33.50 — 34.00, mąka pszenna gat. I wyciąg. 44.00 — 45.00

Łódź, 19. I. — Urzędowa cedula giełdy zbożowej - towarowej. Ceny orientacyjne: żyto I stand. 23.00 — 28.75, II stand. 22.75 — 23.00, pszenica jednolita 28.50 — 28.75, pszenica zbierana 28.25 — 28.50, Ogólne uśrednienie stałe

Jutro zjemy na obiad.

Barszcz burakowy z uszkami pieczeń cielęca z marchewką, Pączki.

WISZUJEMY

Jutro. Fabianówi. Wschód słońca 7.37. Zachód słońca 16.14. Długość dnia 8.37. Przybyło dnia 38 min. Tydzień 4.

Wycieczki lotnicze Bilety abonamentowe do Warszawy Przejazdy do Ameryki WAGONS-LITS/COOK, Piotrkowska 68

Komu się szczęście uśmiechnęło?

Pełna tabela wygranych.

CIĄNIENIE I.

10.000 zł — 28785 50099. 5000 zł — 37814 49786 55886 57241. 98711 152619 159613. 2000 zł — 3545 5628 25811 38184 39736 44046 45892 46878 50759 58026 55835 64836 74008 74192 106975 106084 110716 112259 146895 150156 150178 151881 152734 164668 171150 190873 194944. 1000 zł — 25406 28827 32551 35669 38715 44354 48083 48960 72779 77182 83671 97598 108916 111282 115159 115764 125823 128351 146899 148855 149244 158706 159288 168172 170450 177554 181760 191669.

78 88 688 773 984 53008 175 209 84 587 667 71 711 79 821 936 56014 274 97 430 33 46 707 57039 42 54 163 384 582 820 973 58065 121 238 302 486 99 831 945 59161 75 297 489 508 64 697 820. 60084 323 525 33 643 789 954 93 61096 106 270 339 626 706 24 38 585 62021 217 338 403 26 577 670 822 90 948 63230 705 746 882 64075 474 597 614 42 59 729 896 957 65134 45 512 623 77 66167 313 77 430 64 514 35 64 466 723 38 842 67348 66 404 31 68032 327 484 516 28 86 759 895 6094 121 35 86 98 319 500 25 93 717 20 39 38 909 13. 70118 38 57 318 28 66 72 438 704 924 90 97 71068 340 402 33 514 39 625 30 882 92 72019 206 91 665 842 63 73052 199 613 905 74007 45 53 254 365 507 602 18 83 981 75025 117 204 414 18 83 555 664 743 871 905 21 76049 796 831 996 77040 141 662 91 761 882 947 70 78054 118 96 403 61 524 37 694 708 15 50 70 893 963 77 79280 326 80290 318 40 427 703 12 820 41 92 81094 295 410 36 83 540 703 50 94 82312 21 404 49 52 597 615 784 940 61 83090 100 28 274 432 727 74 80 49 25 45 46 67 84196 216 49 332 60 432 38 903 12 43 82 813 31 85048 180 223 69 507 37 40 649 86214 408 791 87188 288 547 57 602 86 704 15 64 885 919 29 88282 87 416 93 439 860 75 89033 146 286 394 410 4 96 558 65 621 884 954. 90230 319 92 456 517 30 752 810 934 91064 610 77 884 919 77 90201 90 398 447 562 882 900 83039 115 46 59 337 63 539 59 80 601 27 63 714 37 811 99083 127 64 77 267

Zawsze i wszędzie pamiętaj, że szczęście sprzyja kolektorze KAFTALA ŁÓDŹ, Piotrkowska 54

STAWKI. 40 457 66 578 825 403 49 960 1014 519 653 813 69 933 7 2013 33 111 65 285 488 501 623 9 824 948 3005 223 567 637 703 893 4033 108 11 92 208 19 98 326 8 405 39 644 751 90 500 5219 71 302 423 627 718 865 900 5 81 6009 67 160 338 504 629 65 754 933 7037 38 77 107 18 217 38 443 62 72 591 911 40 77 8095 108 59 627 39 53 79 743 820 45 984 9321 59 834 41 922. 10026 80 72 181 83 319 28 55 712 819 969 99 11033 296 312 405 671 793 849 12011 44 118 45 260 93 593 974 13052 77 156 221 95 323 73 537 743 802 90 929 62 14074 100 202 39 59 331 58 410 49 601 91 7 766 943 88 1 1517 387 504 628 71 730 976 10682 202 54 64 317 33 509 32 85 613 86 843 70 17047 93 119 470 640 899 926 18010 85 147 78 287 447 576 778 84 847 99 904 19340 404 621 727 67 837 54 948. 20100 375 578 804 85 21207 710 62 821 22122 732 91 876 949 23203 90 384 527 38 41 60 780 24083 282 311 414 82 602 32 2167 327 462 764 69 820 26077 166 444 69 501 642 69 36 713 27012 75 184 236 449 74 529 721 9 968 98 28022 362 78 515 607 26 844 500 29022 226 8 89 485 787 802 948. 30052 281 99 307 34 572 683718 70 807 78 31032 185 200 22 415 527 76 723 51 900 19 32025 37 453 73 550 860 968 33064 94 16 92 215 37 380 7 408 557 34200 49 439 532 95 98 698 848 95 948 33002 7 325 74 80 415 81 790 993 36647 813 49 989 37004 29 195 6 251 316 67 87 554 62 855 921 35064 74 144 219 38 325 77 443 704 95 935 39062 104 10 415 557 609 806 32. 40007 128 228 324 67 992 41151 445 57 85 575 604 725 849 832 4295 240 373 511 699 765 6 825 79 900 15 571 43129 323 428 724 825 901 8 44040 57 336 58 405 587 98 611 69 298 825 941 45348 407 79 537 678 86 92 313 20 93 46931 96 156 258 379 432 63 59 538 864 82 47122 95 305 66 415 97 656 712 13 858 48157 222 358 523 33 611 909 49597 319 586 765 80 906. 50046 196 285 319 431 579 609 835 969 51030 36 189 284 355 894 52103 12 72 80 386 405 917 532 5368 137 308 302 69 91 415 626 38 79 788 992 54038 104 41 502

II CIĄNIENIE. 20.000 zł. — 157968. 10.000 zł. 142808 155003. 5.000 zł. — 4300 18070 77962 81340 140908 154240 186354. 2.000 zł. — 20030 27220 27812 31348 35084 99260 106004 114930 146408 150062 153074 188446. 1.000 zł. — 1577 6045 19475 26053 28338 36944 37194 42738 47557 53949 54198 74101 75511 76215 77647 101807 102963 111833 113205 118537 118679 129870 139649 139710 143664 168393 168778 169091 173380 176839 185069. STAWKI. 172 1044 125 841 901 11 2048 109 521 72 609 92 3628 95 977 4202 35 330 94 97 995 612 809 5340 194 327 613 793 604 412 770 91 7235 790 662 8851 87 953 750. 10314 442 692 902 11836 96 12643 3444 45 44 824 13077 178 220 321 52 560 832 19746 406 31 624 894 930 77 15220 601 62 767 73 74 16037 11664 712 22 18122 738 19350 66 574 663 752 869. 20499 755 912 21180 294 562 22084 153 222 34 479 555 817 32008 287 487 889 24222 305 573 854 943 25037 187 342 91 63 26379 602 859 27036 596 493 28249 646 724 94 819 67 29485 324 566 764. 30163 573 729 823 971 32046 371 599 655 35487 522 85 34187 212 87 646 88 975 35040 300 619 56 744 945 71 36199 359 479 572 787 931 79 7237 300 634 641 745 53 79 884 998 38114 51 911 39076 249 91 820. 40050 180 97 940 41535 924 42072 536 687 43327 461 523 663 44031 133 45161 222 836 915 46307 937 47010 102 213 65 503 645 980 48870 49396 416 530 854 935 99 50169 232 559 51199 488 534 62 52155 315 798 986 90 53326 93 730 803 757 54181 449 620 809 10 981 55149 310 25 54 92 441 75 335 604 56043 817 57107 723 38182 200 20 36 527 767 961 59196 62 725 94 959. 60371 445 510 682 61263 84 360 86 996 68166 289 511 25 725 69 419 64312 512 65034 82 178 288 698 773 636 908 66004 47 244 625 741 828 74 947 67412 574 68017 205 245 464 612 60 723 835 69226 340 575 790. 70079 149 279 344 88 789 963 71050 123 73 245 72137 41 92 373 84 73862 654 847 86 14153 73 274 581 888 916 75108 82 759 72 957 76352 857 77002 22 915 78203 70 98

40309 514 953 41080 79 188 380 668 750 827 99 903 97 42152 54 792 48060 308 490 44483 578 766 827 922 57 45197 674 46142 488 580 897 907 14 31 47025 126 89 324 48090 236 839 49163 75 876 500 23 600 8

ŚWINIE Z AMUNICJĄ. — BOMBARDOWANIE WALENCJI.

INTRATNY PRZEMYT BRONI.

NASTĘPCA BAZYLEGO ZACHAROWA

Hiszpańska wojna domowa wskrzesiła dawno przebrzmiałe pojęcia z wojny światowej. Istnieją znów „kraje neutralne”, które w rzeczywistości są równie mało neutralne, jak nimi były wówczas i istnieją znów, jak w okresie 1914—1918

„neutralni” handlowcy i całe miasta ciągnące zyski z obustronnego mordowania się Hiszpanów.

Wiadomości i opisy przemytu broni są bardzo interesujące, ale są dalekie od rzeczywistości. Fakty nie są wcale romantyczne, lecz wyrażają się w bardzo trzeźwej statystyce.

Okrągło 50 milionów dolarów wynosiła w r. 1935 wartość broni z wszystkich krajów świata, eksportowanej z fabryk broni, ale tylko 29 milionów zanotowano w statystykach importu. Reszta 21 milionów dolarów jest to obrót brutto przemytu broni do Chin, na Daleki Wschód, do południowej Ameryki i innych krajów, których odbiorcy nie mają żadnego legalnego pokrycia dla swoich potrzeb. Obecnie Hiszpania kroczy na czele tych krajów, a „tajemniczy kupcy” z Rotterdamu, Lizbony i Geny zarabiają na generale Franco i na rządzie madryckim grube pieniądze.

Hiszpańska wojna domowa pochłania olbrzymie ilości broni i amunicji. Legalne dostawy Włoch i Niemiec dla generała Franco i Rosji sowieckiej i Meksyku dla rządu madryckiego pokrywają jedynie część zapotrzebowania. Reszty dostarczają przemysłnicy.

Koncerny zbrojeniowe wydają większe zapasy „towarów” jedynie wówczas, gdy posiadają pośrednie lub bezpośrednie propozycje uznanych państw. Przemysłnicy mogli by bez trudu otrzymać podobne zlecenia, ale ich szanse zarobkowe zmniejszyłyby się znacznie wskutek złączonej z możliwości kontrolowania przez państwa, wydające zlecenia. Dlatego wolą przewozić „towary” pod maską „porcelany” lub „żywności”. Część przemytników stanowią broni wysortowana z obiegu i zastąpiona przez nowoczesną broń. Przemysłnicy nabywają za tańsze pieniądze, przerabiają i znów sprzedają. „Porcelana” to broń przemycana jako maszyny lub narzędzia techniczne.

PODSŁUCHANE

SZTUKA.

Głębek (w komisariacie): — Czy mógłbym się rozmówić ze złodziejem, który w nocy włamał się do mego mieszkania.

Przodownik: — Po co?

Głębek: — Chciałem go zapytać, jak on to zrobił, że dostał się do mieszkania, bez obudzenia mej żony?

WŚRÓD KUMOSZEK.

— To stara prawda moja pani, im więcej człowiek ma, tym więcej pragnie mieć.

— Czy pani miała już kiedy trojaczki?

Maskowanie przemytu zmienia się z dnia na dzień. Pracujący w Holandii Amerykanin Washington Wilbur, oficjalnie reprezentant pewnej amerykańskiej fabryki maszyn do szycia, zakupił niedawno pewną ilość świń, kazał je wypatroszyć i napełnić amunicją. To znów ukrywa się broń w modelach fortepianów, gramofonów itd.

Jednym z najważniejszych ośrodków tego handlu jest oddawna bar „Pelikan” w Rotterdamie. Tam rezydują dwaj Amerykanie Washington Wilbur i captain Blix do których należą dwa nowoczesne parowce frachtowe „Gyssen” (3,500 ton) i „Rydeck”. Dawniej dostarczali broń do Wenezueli, Chin i Arabii, dzisiaj wożą ją do Hiszpanii.

Wilbur i Blix posiadają monopol na karabiny Mausera 1898, kaliber 7,92. Jak znaczne są ich dostawy, dowodzi zwyczajne obliczenie. Skrzynia z karabinami zawiera 20 karabinów z bagnetami i 80 paczek, każda po 20 nabojęw. Zajmuje ona 0,22 metrów kubicznych przestrzeni i waży razem z cynkowym opakowaniem 160 kg. Ile takich skrzyń mogą przewieźć dwa wyładowane parowce o pojemności 3,500 ton, kursują

ce nieustannie między Holandią a Hiszpanią, łatwo sobie wyobrazić.

Technika wyładowywania przemytu jest w najwyższym stopniu udoskonalona. Ruchome schody i krany, które posiadają oba parowce, umożliwiają wyładowywanie przemytu na dogodnym punkcie wybrzeża w ciągu jednej nocy.

Największym dotąd interesem Wilbura była dostawa broni dla wenezuelskiego admirała Delgado, gdy ów przygotowywał zamach stanu w r. 1936 przeciw dyktatorowi Gomezowi. Transport był z góry zaplanowany, ale nie doszedł do rąk admirała, ponieważ burza opóźniła nadejście okrętu kilka dni. Delgado, który miał odebrać transport w oznaczonym miejscu, sądził, że go zdradzono i zastrzelił się, powstanie nie udało się i Wilbur sprzedał cały transport Paragwajowi, który prowadził właśnie wojnę z Boliwią.

Dzisiaj Wilbur dostarcza broń Hiszpanom. I od nich otrzymuje pieniądze z góry, a ceny jego nie są niskie: 10,000 dolarów za armatę 7,5 cm, 150 dolarów za miotacz granatów.

HALLO MATKI: ZOSTAWCIE DZIECI W SPOKOJU!

Nagminnie panujący błąd matek: Zmuszanie dzieci do jedzenia — piętuję kalfornijski lekarz dr. Clifford Sweet z Oaklandu w amerykańskim czasopiśmie medycznym Sprawy niedostatecznego odżywiania nadano taki rozgłos — pisał dr. Sweet — że matki dla spokoju sumienia przy każdym posiłku staczają z dziećmi formalne bitwy.

Jedną z metod dra Sweeta, stosowanych przy badaniu tego zagadnienia było zobowiązanie rodziców, aby pozwolili dziecku przez trzy tygodnie jeść według własnego uznania, przy czym rodzice mają notować, co i jak dziecko zjada. Matka przekonywała się często, że dziecko je więcej, niż przypuszczała.

Czasami nawet doktor miewał trudności z otrzymaniem notatek, z ostatniego tygodnia, ponieważ zagadnienie przestawało istnieć i matka nie widziała potrzeby dalszego prowadzenia rejestru. Postępowanie zalecane przez dra Sweeta, wywołuje nie raz nieoczekiwane skutki. Często dziecko, które mu nie daje się potrawy, której nie chce, wkrótce po tym zażąda jej samo.

„Jestem pewny — kończy dr. Sweet — że żadne zdrowe i normalne dziecko nie potrafi się długo opierać potrzebie nakarmienia organizmu, gdy będzie miało przykład członków rodziny, spożywających wesołym i przyjacielskim nastrojem pojawiające się na stole potrawy”.

Niestety w obecnych czasach i w Polsce nie przy każdym stole może taki nastroj panować, zwłaszcza, że nie na każdym stole rodzinnym pojawia się jedzenie dostatecznie pożywne i w odpowiedniej ilości. Dzieci odżywiając się skąpa porcją nieokrzyszonych ziemniaków, jeśli nie godując nie grymaszą.

Reprezentacyjny pensjonat „Dyrektorówka” w Krynicy.

Pensjonat „Dyrektorówka” otoczony pięknym parkiem, do którego w najbliższym czasie na zaproszenie rządu polskiego mają przenieść się przebywający na wywczasach w Krynicy ks. Julianna ze swym małżonkiem ks. Bernhardem.

D. L. AMES

Purpurowa maska

Powieść współczesna.
Przekład EUGENIUSZA BALUCKIEGO

STRESZCZENIE.

John Sixsmith przybył do Tangeru, aby odwiedzić przyjaciela, kapitana Beazleya Yorka. — Sixsmith spotkał w hotelu niespodzianie piękną i młodą milionerkę, Magdalene van Winkle, w której oddawna był zakochany. Podczas śledzenia tajemniczej bandy, podejrzanej o zabójstwo Yorka poniósł śmierć mędrk Thorsnet. Sixsmith razem ze studentem Palmerem wykryli siedzibę bandy przemytników Yakana w stacji twierdzy nadmorskiej. Naelektryzowane druty w podłodze groziły śmiercią niepożądanym intruzom.

— Spróbuję to wyjaśnić — oświadczył spokojnie Anglik. — Dziś po południu obejrzałem dokładnie basztę. Czy pan pamięta, ile otworów okiennych minęliśmy wstępując po schodach?

— Nie....

— Cztery — ciągnął John — a na ze wschodniej ścianie wieży naliczyłem ich osiem.

Palmer zastanowił się, potem gwizdnął cicho przez zęby.

— Zaczyna mi świtać w głowie....

mruknął. — Jegomość, którego kroki słyszeliśmy, siedzi po innych schodach....

— Słusznie, kochany panie — stwierdził Sixsmith. — W baszcie muszą być podwójne schody, jedno pod drugim, a każde mają po cztery otwory okienne.

— I te schody nigdzie się z sobą nie łączą?

— Nie — odparł John. — Jedne już znamy: to są te same, które się kryją wewnątrz „salii obrad”, one wychodzą na mały balkon. Myślny po nich szli za senorem Albezem. Drugie zaczynają się prawdopodobnie w piwnicy i, przypuszczam, w pobliżu miejsca, przy którym zatrzymała się motorówka a kończą się w pokoju na górze baszty. Tych schodów ruszał wczoraj używać Yakun, bo nie przechodził przez przedpokój i przez balkon. Tylko on, bo Mussa Ben Razi wracał naszymi schodami....

35.

John spojrzął na zegarek — było piętnaście po jedenastej. Do północy pozostały jeszcze trzy kwadransy. Z cichym westchnieniem zgasił niedopałek papierosa i wstał.

Zaczęli schodzić ostrożnie w dół po stromym zboczku i po dziesięciu minutach znaleźli się na gościńcu funduskim. Już nie rozmawiali, lecz nasłuchiwali i patrzyli uważnie dokoła.

Droga karawanowa biegła brzegiem Es Seghir, przez którą o jakieś sto metrów niżej był przerzucony mostek drewniany.

Uszli kilkanaście kroków i John zatrzymał się nagle. W tym miejscu koryto rzeczki było znacznie szersze. Deszcze podmyły brzeg wypływając w nim spory loch i ten loch właśnie zainteresował Sixsmitha. Był głęboki, miał urwiste brzegi, nawet bardzo urwiste, lecz na czworakach można się było wyczołgać na drogę. John i Dick zamienili porozumiewawcze spojrzenie: lepszemu miejscu nie znaleźliby na pewno, w jamie mogło się schować swobodnie przynajmniej dziesięciu ludzi i co najważniejsze — z szosy oni byłiby niewidoczni.

— Teraz musimy poszukać naszych chłopców — szepnął John. — Przypuszczam, że nie spędzili całego wolnego czasu w gospodzie przy butelce....

Opuścili gościniec skradając się polami ku osiedlu.

Posuwali się ulicami ze zdwojoną ostrożnością. W El Deshra było cicho i ciemno. Znaleźli się wreszcie na rynku. Jak na Grand Socco w Tangerze, tak i tu leżało pokotem kilkunastu Berberów, zawiąniętych w burnusy; spali na plecachach słomianych.

Musieliby przejść przez rynek, aby sięgnąć ulicę, prowadzącą na wybrzeże. Przez śliznęli się ostrożnie, by nie potrącić i nie zbudzić śpiących. Już byli na środku rynku, gdy Sixsmith przykucał nagle i pociągnął za sobą Palmera.

— Kładź się... — szepnął.

Obaj przywarli do ziemi, zawiązując się szczerlinie w burnusy. Teraz nikt by ich nie odróżnił od reszty śpiących. John ścisnął w dłoni odbezpieczony rewolwer i patrzył przed siebie czujnym wzrokiem.

36.

Cień znów się poruszył. Od niewielkiej grupy leżących oddzieliła się jakaś postać, potem druga, a po chwili trzech ludzi chyłkiem i gęsiego przemknęło bezgłośnie ku najbliższemu domowi, kryjąc się w jego cieniu.

John lekko dotknął ramienia Dicka, obaj się podnieśli i podążyli pośpiesznie za tymi ludźmi. Sixsmith był głęboko przekonany, że mieli przed sobą Jonesa, Atkin

sa i Nilsa, lecz należało do ostatniego momentu zachować ostrożność, gdyż w tych warunkach była ona dla nich kwestią życia.

— Czysta robota, Jones — pochwalisz szepem Sixsmith. — Idźcie wszyscy z panem Palmerem. Odwrócił się następnie do Amerykanina i uściśnął go mocno za rękę. — Życzę pomyślności, przyjacielu....

Tu ich drogi się rozdzieliły. Dick z trzema marynarzami poszedł przez rynek, a John powrócił i znów się położył wśród śpiących. Ta sypialnia ogólna pod gołym niebem była najlepszym schronieniem w całej wsi El Deshra.

Patrzył w zamyśleniu za trójką oddalających się młodych zuchów, prowadzonych przez Amerykanina.... i nagle spostrzegł ku swemu przerażeniu, że jeden z nich się zatrzymał. Sądząc z sylwetki był to Jones.

Sixsmith zaklął wściekle w duchu. Czego ten dureń chce?... — myślał pieniąc się ze złości, bo w następnym momencie, po krótkim wahaniu, marynarz się odwrócił idąc do miejsca, na którym Anglik leżał. — Czy się urządził, do diabła? — rozważał w bezsilnym gniewie.

Tymczasem Jones się zbliżył, pociągnął nad nim i szepnął:

— Panie kapitanie, zapomniałem powiedzieć, że jakiś łajdak murzyn cały wieczór nas szpiegował... D. c. n.